THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 9th August 1965.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

New Well Subsidy Scheme.

a * 62. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the number of applications received in 1962 under New Well Subsidy Scheme from the ryots in Gingee Taluk, South Arcot District, as per G.O. Ms. No. 3552, Food and Agriculture, dated 24th October 1958; and

(*b*) the number of applicants who were given subsidy ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (*a*) Sixty-three applications were received during 1962–63 under New Well Subsidy Scheme. Out of these sixty-three applications, first instalment of loan was sanctioned in twenty-eight cases and the remaining thirty-five cases were rejected.

(அ) புதிய கிணறுகள் உதவித்தொகைத் திட்டத்தின்கீழ் 1962–63-ல் அறுபத்து மூன்று விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டன. இந்த அறுபத்து மூன்று விண்ணப்பங்களில், இருபத்து எட்டு விண்ணப்பங்களில் கடனின் முதல் தவணை வழங்கப்பட்டது. எஞ்சிய முப்பத்தைந்து விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன.

(*b*) Out of the twenty-eight cases in which first instalment was sanctioned, thirteen wells were completed and subsidy adjusted. In one case, the well has since been completed and the subsidy is pending adjustment. In nine cases, summary recovery was ordered as the wells were not completed by the grantees. The remaining five wells have yet to be inspected.

(இ) முதல் தவணை வழங்கப்பட்ட இருபத்து எட்டு விண்ணப்பங்களில், பதின்மூன்று கிணறுகள் வெட்டி முடிக்கப்பட்டு அவற்றிற்கான உதவித்தொகை சரிக்கட்டப்பட்டது. ஒரு விண்ணப்பத்தில் கிணறு வெட்டும் வேலை இப்போது முடிக்கப்பட்டு விட்டது. உதவித் தொகை இன்னும் சரிக்கட்டப்படவில்லை. ஒன்பது விஷயங்களில் கடன் உதவி பெற்றவர்கள் கிணறு வெட்டும் வேலையை முடிக்காததனால், வழங்கப்பட்ட கடன் தொகையை மொத்தமாக வசூல் செய்யுமாறு ஆணையிடப்பட்டது. எஞ்சிய ஐந்து கிணறுகள் பார்வையிடப்படவேண்டிய நிலையில் உள்ளன.

---

a Question postponed from the list of Questions for 6th August 1965.

[9th August 1965

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : நிராகரிக்கப்பட்ட 35 அப்ளி-கேஷன்கள் எந்தக் காரணங்களுக்காக நிராகரிக்கப்பட்டன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Applications withdrawn by the applicants are 15. The number of applications not sufficiently solvent and *bona fide*, is 20.

MR. CHAIRMAN : As the hon. Member Sri N. R. Thiagarajan is not present, Questions 63 and 64 and the answers thereto will be printed in the Official Report of the proceedings.

Dam in Anaikaraipatti

a * 63 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to provide irrigation facilities to the old ayacutdars by repairing the breached dam in Anaikaraipatti, near Kandamanaickanur, Periakulam taluk, Madurai district;

(*b*) if so, the estimated cost of the above scheme; and

(*c*) when will it be implemented?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (*a*) There is no such proposal.

(*b*) and (*c*) Do not arise.

Distribution of insecticides, sprayers, etc., to agriculturists

a * 64 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to distribute the insecticides, sprayers, etc., to the agriculturists through the Agricultural Co-operative Banks ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : There is no proposal for distribution of either pesticides or sprayers through Agricultural Co-operative Banks. The Government have, however, permitted only pesticides of less poisonous nature to be distributed by Co-operatives which have godown facilities. The sale of sprayers and dusters at concessional rates to the co-operatives (as in the case of individual ryots) has been allowed with the object of enabling the co-operatives to own and hire the equipment to needy ryots in the area.

Free Education Policy.

* 81 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of management high school teachers in the State whose pay has been reduced on account of the recent Free Education Policy and in how many cases, the pay has been restored so far ?

a Question postponed from the list of Questions for 6th August 1965.

9th August 1965]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In no case has the pay of teachers, employed in aided secondary schools under private managements, been reduced, on account of the Free Education Policy.

DR. H. V. HANDE : Is it a fact that about a year ago the Hon. the Chief Minister made a statement in Ootacamund that, whatever be the cases, if they were brought to the notice of the Director of Public Instruction, the deficiency in salary would be made good ? I tabled this question nearly 14 months ago. It is answered now only. Every time the Legislature session was prorogued, I was renewing this question again and again.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will please put the question straightway and not make a speech.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The answer is very clear, perfect, complete and unequivocal, and if the hon. Member had any information about the grievances of teachers, when he gave notice of the question, he would now see from the answer that they have been removed.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : While the Government decided that no teacher should be affected on account of the free education policy, did they communicate this to the departmental authorities, Sir.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Government initially did not take any decision like that. But when certain representations were made by the managements as well as teachers, Government have taken this decision that teachers drawing salaries on particular scales should on no account be affected by this policy.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that the department has not implemented this policy fully so much so that the increments due to teachers are being absorbed in salaries, and this amounts to a cut in the original salary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member will remember—I do remember—the same point was raised by him in a non-official resolution, and we had a thorough discussion. My answer then was that the salaries drawn would not be reduced. It does not refer to increments. The hon. Member now raises a quite different issue about the increments. Now, under the decision taken by the Government, increments must be absorbed in the salaries.

DR. H. V. HANDE : Has the deficiency been made good with retrospective effect, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no question of retrospective effect arising here. Those who have been drawing a particular salary in a particular scale would not be affected. If I say they would not be affected, it means they would not be affected.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Does not the absorption of increment in the salary amount to this, namely, the free education policy is still affecting the salaries of teachers ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is a question of interpretation and comment.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அவர்களுடைய இன்றைய ஊதிய நிலை அப்படியே இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிற காரணத்தால், பின்னாட்களில் பெறவேண்டிய அதிக ஊதிய உயர்வு என்பதை அரசாங்கம் இந்த ஊதிய உயர்வை முன்கூட்டியே ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தால் பின்னால் தர முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்பது உண்மையா ? இந்த ஊதிய உயர்வு தடுக்கப்படுமானால் அவர்கள் பெறக்கூடிய பயன்கள் கிடைக்காமல் போய்விடுமல்லவா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதை கனம் உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்து அதைப் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போது அரசாங்கத்தின் நிலை விளக்கப்பட்டது. அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளம் குறைக்கப்படமாட்டாது என்பது அரசாங்கத்தின் முடிவு. அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

Schemes executed under the Third Five-Year Plan

* 82 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the schemes executed so far during the Third Five-Year Plan that were not originally included in the Third Five-Year Plan ; and

(b) the amount spent on each of these schemes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A 'paper'* containing the answer is placed on the table of the house.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, in the statement placed on the table of the House, the Hon. Minister has stated that "Significant part of this increase is due to the implementation of new schemes not originally contemplated". So, may I know from the Hon. the Chief Minister, Sir, how many schemes that were originally contemplated in the Third Five-Year Plan, have been left out ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not a question of leaving out any schemes. I do not know exactly whether any schemes have been left out. But the allotment for particular schemes provided for in the plan could not have been spent. So in lieu of that new and useful schemes that can be undertaken have been taken up.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: From the statement placed on the table of the House, I observe that big schemes like Kundah costing about Rs. 29 crores and Mettur Tunnel Scheme costing

* Printed as Appendix I on pages 63–72.

about Rs. 11 crores, were not anticipated in the Third Five-Year Plan. May I know the reason why such big items were not included in that plan itself and taken up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Till the estimate is finalised, we cannot put it exactly as an item under the plan. But whenever it was finalised, it was added. There can be no objection to taking up Mettur Tunnel Scheme or Kundah Scheme under the Third Plan.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the excess due to the submission of further details by the various departments, and, if so, by whom are they scrutinised? Are they scrutinised at the Cabinet level or is there any Committee to do this planning work, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is the prescribed procedure for it, and if the hon. Member gives notice of a separate question, I will be able to answer it.

DR. H. V. HANDE : If there are items left out in the Third Plan, will they be straightway carried over to the Fourth Plan, Sir ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, they will be taken as a spill over.

Studios.

* 832 *Q.*—SRI N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :—

(*a*) the number of studios which produce movie films;

(*b*) the number of workers employed in the industry;

(*c*) whether any minimum wage is fixed to them; and

(*d*) if so, the details thereof, with particular reference to the workers who do night duty?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Twenty-one.

(*b*) About 7(314. This does not include the workers in the film distribution section, information regarding which is not available.

(*c*) No.

(*d*) Does not arise.

DR. H. V. HANDE : Are these workers included in the Factories Act, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM . Some of them are included in the Factories Act.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Is there any ceiling on the maximum amount that a film star can get, Sir? (Laughter).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think, Sir. So far as I know, there is no ceiling.

Defence Fund.

*84 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the names of Cinema artistes who have promised to donate a part of their income towards the Defence Fuud;

(b) the names of persons who donate accordingly so far; and

(c) the amount donated so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No cinema artiste has promised to donate a part of his income towards the National Defence Fund.

(b) & (c): Do not arise.

Tractors

*85 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that some tractors used exclusively for agricultural purposes in South Arcot district have been seized; and

(b) if so, the details thereof and the reasons therefor?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: சில டிராக்டர்கள் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் அதிகாரிகளால் பிடிக்கப்படுகிறது என்பது தெரியுமா? அவைகள் விவசாயத்திற்கு மாத்திரம் தான் உபயோகப் படுகின்றன, என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிய வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: விவசாயத்திற்கு என்று டிராக்டர்கள் உபயோகப்படுமானல் அந்த டிராக்டர்களைப் பிடிக்கமாட்டார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்கு விட்டால் அப்பேர்ப்பட்ட டிராக்டர்களை பிடிப்பார்கள்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: அவர்களுடைய சொந்த தானியத்தை நிலத்திலிருந்து வீட்டுக்குக் கொண்டுவருதலும், களத்திற்குக் கொண்டு போதலும், விற்பனைக்குக் கொண்டு செல்வதும், விவசாய ஆப்பரேஷனில் சேர்ந்ததா அல்லது வேறு இனத்தைச் சேர்ந்ததா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: சொந்தத்திற்கு நிலத்திலிருந்து நெல்லைக் கொண்டுபோனல் அது விவசாயத்தைச் சார்ந்ததுதான். டிராக்டர்களில் விற்பனைக்குக் கொண்டுபோனல் அது விவசாயத்திற்கு என்று சொல்லமுடியாது.

DR. H. V. HANDE: Is it a fact, Sir, that tractors are lying idle for want of spare parts and, if so, how many of them are lying idle?

THE HON. SRI P. KAKKAN: A separate question may be put.

9th August 1965]

Procurement of Paddy and Rice

* 86 *Q.*—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state :—

(*a*) the quantity of paddy and rice procured by the State Government from 1st October 1964 to 10th May 1965;

(*b*) the working cost price and the price at which paddy and rice were sold;

(*c*) the quantity of paddy and rice received from the Food Trading Corporation up to 10th May 1965; and

(*d*) the price paid by the Madras Government to the Food Trading Corporation?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (*a*) Five lakhs fifty six thousand two hundred and forty-one (5,56,241) tonnes of rice were procured by the State Government during the period from 1st October 1964 to 10th May 1965;

(*b*) Paddy was purchased at the prices notified by the Government for 1964–65 season. The paddy was procured either at the support price fixed or at the maximum prices fixed by the Government. The release prices were fixed by the Collectors, after taking into account the cost price, hulling charges and other incidental charges. The release prices so arrived at by the Collectors were within the maximum notified prices, except in certain exceptional cases.

(*c*) Nil.

(*d*) Does not arise.

DR. H. V. HANDE: Sir, from the statement furnished by the Hon Minister, we do not have any information about the purchase price and sale price of paddy?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, a few days ago, in reply to a question I have given categorically all the facts and figures.

DR. H. V. HANDE: Sir, will the Government explain the financial liability on the State Exchequer on account of this commitment of our Government to the Food Corporation ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I want notice of a separate question, Sir.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Sir, is there any difference in the price of rice sold by the Food Corporation and the price at which it is sold by the authorised agents and co-operative stores?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, the Food Corporation does not sell rice to the co-operative stores. As far as our State is concerned, the Food Corporation is in charge of moving Government stocks from Andhra to our State and handing over that stock to us.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, my question is different. Is there any difference between the price at which rice is sold to the Food Corporation and the price at which it is sold to the wholesalers and the retailers?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, we do not sell rice to the Food Corporation as such. Whatever rice is to be moved to Kerala is handed over to the Food Corporation at a fixed price. I do not think there is any difference. If the hon. Member requires a specific answer, he may put a separate question.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : ஒரு விவசாயி இடமிருந்து நெல்லைக் கொள்முதல் செய்யும்போது தலைக்கு 22, 24 பைசா என்று வாங்கி விலைக்கு கொடுக்கும்போது 30 ரூபாய் வரை ஆகிறது. ஆகவே வியாபாரிகளுக்கு அதிக லாபம் வருவதால், கிராமப்பகுதிகளில் நெல்லை மக்களுக்கு விநியோகிப்பதற்கு உரிய முறையை அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : இப்போதிருக்கிற நிலையில் அரிசியாகத்தான் கொடுத்துவருகிறோம். நெல்லாகக் கொடுப்பது என்றால் அது பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயம்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, what was the targeted quantity of rice or paddy for procurement during the period in question ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There is no target as such. The Government are buying whatever is the marketable surplus.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is there any difference between the price we pay to the Andhra Government for the rice supplied by them and the price at which we are selling rice to Kerala, and if so, what it is ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, the prices vary according to the varieties.

Procurement of paddy.

* 87 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state whether the Government are aware of the fact that the agents appointed by the Government for the procurement of paddy are collecting 15 paise per bag on account of measurement charges from the ryots ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The agents appointed by the Collector for the procurement of paddy are not collecting measurement charges at 0.15 Paise per bag from the ryots, in any of the districts.

Assistant Surgeons.

* 88 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of SRI V. K. Ramaswamy Mudaliar) : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of Assistant Surgeons in service under the emergency provisions;

9th August 1965]

(b) the number of such Assistant Surgeons who have put in more than one year of service;

(c) the reasons for continuing them under the emergency provisions; and

(d) whether there is any proposal to regularise their services in the near future?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) 700 as on the 20th May 1965.

(b) 375.

(c) Vacancies in the posts of Assistant Surgeons are being filled in under the emergency provisions, as recruitment for regular appointment has been suspended. No recruitment was made as the Government decided to reserve all the vacancies in the cadre of Assistant Surgeons, which arose during National Emergency, for candidates who render military service.

(d) The Government have since decided to reserve only 50 per cent of the vacancies for candidates with military service. Recruitment to the unreserved vacancies will be made shortly through the Madras Public Service Commission.

DR. H. V. HANDE: Why were not the doctors transferred straightway to the Military?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, some of them offered for military service and later on they had some domestic reasons which stood against their joining the military service.

DR. H. V. HANDE: Were they not selected for service in the military under the emergency selection?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, they were. But later on they wrote back to the Director of Medical Services and said they were not willing to join the military service.

DR. H. V. HANDE: Were the doctors kept in the civil service?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, but the reserved vacancies will not apply to them.

Mosquito Control Oil

* 89 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Panchayats and Municipalities have been supplied with the mosquito control oil under the National Filaria Control Programme free of cost;

(b) whether it is being continued now; and

(c) if not the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) National Filaria Control Programme is in operation in the endemic districts of Chingleput, North Arcot, South Arcot and Thanjavur in this State. The Panchayats and Municipalities in these districts are being supplied with the Moscuito larvicidal oil free subject to stocks being made available to the State by the Government of India.

(*b*) Yes.

(*c*) Does not arise.

DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister tell us why mosquitoes increased and why the Minister was not able to control them ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the Health Minister is not responsible for the increase in mosquitoes. All measures necessary are being taken to control them.

DR. H. V. HANDE : If so, why are they increasing ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are not amenable to discipline Laughter).

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the oil imported into our country, or is it manufactured in our country ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is manufactured here.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Do the Government of India allot any amount for this or supply it free, or do we obtain the supplies from out of our funds ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A certain amount has been allotted by the Government of India for the eradication programmes and that amount is utilised for this purpose.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know the amount allotted for last year and the amount spent ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A separate question may be put.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is the oil distributed to the Panchayats in the whole State or only to panchayats in the particular districts ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Whereever it is in a epidemic form, it is distributed. In all Panchayat Unions it is distributed by the District Health Officer.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Are the Government aware that the mosquito nuisance has spread everywhere throughout the State ? Is there any difference between the malarial mosquito and the ordinary mosquito, and, if so, may I know why it is not given to other districts?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I do not deny the fact that the mosquito nuisance is there, but these mosquitoes are not malarial mosquitoes.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is it not a fact that the eradication of malarial mosquito programme is confined to certain districts only and not to all districts ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, Malaria eradication programme has been completed now and our State is completely free from malaria.

Government Headquarters Hospital at Nagercoil

* 90 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

3-20 p.m.

(a) the estimated expenditure for the Master Plan for expansion of the Government Headquarters Hospital in Nagercoil ;

(b) the extent to which the plan has been executed ; and

(c) if there is any shortfall, the reason for not executing the plan in full ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Rs. 19.40 lakhs.

(b) Rs. 7.692 lakhs.

(c) The Master Plan providing improvements to the Government Headquarters Hospital, Nagercoil, was prepared with a view to have, even from the beginning, a planned programme. The Master Plan was not given any administrative approval by the Government. Hence, the question of shortfall in executing the Plan does not arise.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாஸ்டர் பிளான்படி அரசாங்க மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்த நிலம் எடுத்துக்கொள்வதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அது தற்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the following improvements, which form part of the Master Plan, have had the administrative approval of the Government :—

Remodelling the hospital, improvements to the existing buildings and the hospitals, construction of V.D. clinic, construction of public health laboratory and construction of dental clinic. These are going to cost us Rs. 7,69,200.

DR. H. V. HANDE : Are the funds to come from the Five-Year Plan provision or from the State Exchequer or from the Cental Exchequer?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The amount that has been sanctioned will go into the phased programme. It is from the State Government funds.

[9th August 1965

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று கேள்வி நேரத்தில் நான் வருவதற்குத் தாமதமாகிவிட்டதால் கேள்விகள் 63, 64 பதில் சொல்லாமல் விடப்பட்டிருக்கின்றன. தயவு செய்து அவற்றிற்கு பதில் அளிக்கும்படி சொல்லக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I thought the hon. Member wanted to put a supplementary question. The answers to questions 63 and 64 will be printed in the official report of the proceedings.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Sir, in view of the huge congestion at the headquaters hospitals, is there any master plan for improving the district headquarters hospitals so that the people can get easy admission into them ?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : There is nc Master Pan at the moment for any of the district head quarters hospitals.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, ஏழு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டு இ.என்.டி. பிரிவிற்கான ஸ்பெஷல் டாக்டரோ, அதற்குரிய பிரிவுகளோ இல்லாமல் இருக்கிறது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அதுமாதிரி தகவல் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT *RE.* MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965).

III.—CALLING ATTENTION TO THE STAGNATION OF HANDLOOM CLOTH IN THE CO-OPERATIVE AND PRIVATE SECTORS.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Industries to a matter of urgent public importance, namely, the stagnation of handloom cloth in the co-operative and private sector for a long time, which has resulted in the weavers losing their employment and so the necessity and the need on the part of the Government to take immediate steps to help the weavers by either procuring the whole stocks or by advancing them loans against their stocks.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I wish to make the following statement :—

The Government received reports of unusually heavy accumulations of handloom cloth with the producers particularly with the Apex and the Primary Weavers' Co-operative Societies in the

9th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

State. It was estimated that the value of stocks held by the Apex and the primary weavers' co-operative societies was about Rs. 4.20 crores at the end of April 1965. The All India Handloom Week and Exhibitions were held in the State during April 1965 for a week in the first instance. The exhibition was extended by the Government for another week to push up sales. Even though the sales during the Handloom Week in April 1965 were to the extent of Rs. 158 lakhs which could be considered fairly satisfactory, the Government reviewed the situation and took further remedial measures to help to liquidate the accumulation of handloom cloth.

The Government sanctioned in May 1965 a temporary advance of Rs. 50 lakhs to the Tamil Nadu Handloom Weavers' Co-operative Society for the purpose of increased procurement of handloom cloth produced by the primary weavers' co-operative societies including silk and art silk and other non-cotton or mixed fabrics. Government have also guaranteed the loan, if any, incurred by the society in the course of its business up to a specified limit.

To provide incentives for buyers, Government have modified the scheme for payment of rebate on the sale of handloom cloth for a period of two months from 1st June to 31st July 1965 in the first instance and have since extended it up to 31st October 1965.

With the implementation of the modified scheme of rebate with effect from 1st June 1965, sales of handloom cloth to the extent of Rs. 171 lakhs were effected in June 1965 whereas the sales for the corresponding period during the last year was to the value of Rs. 128 lakhs.

With a view to enable the Apex Society to intensify its marketing activities during the current year, a recommendation was made to the Reserve Bank of India to increase the credit limit. The total credit limits recommended and given guarantee by the Government to the Reserve Bank of India, which was to the tune of Rs. 300 lakhs in 1964–65, has been enhanced to Rs. 335 lakhs in 1965–66.

The position in regard to procurement of handloom cloth made by the State Society has also improved. As against the average monthly procurement of the handloom cloth to the extent of Rs. 30 lakhs, the society procured handloom cloth worth Rs. 57 lakhs during the period from 1st June to 15th July 1965.

The position regarding marketing of handloom cloth is expected to improve from August 1965 onwards when procurement for the Pooja and Deepavali seasons commences. The question of extending the modified scheme of rebate beyond 31st October 1965 will be considered after watching the trend of sales.

As the Government do not provide any direct assistance to handloom cloth manufacturers in the private sector, the Madras Handloom Finance Corporation has been set up to give financial assistance to this sector. It is not a trading body and therefore cannot procure cloth. However, the financial accommodation given by the Madras Handloom Finance Corporation will enable

[Sri R. Venkataraman] [9th August 1965

the producers in the private sector to market their goods at favourable rates. This Corporation has granted loans to the tune of Rs. 20 lakhs till 31st July 1965. It will be granting loan totaling about Rs. 40 lakhs by 30th September 1965.

IV.—DISCUSSION ON THE DRAFT OUTLINE OF THE FOURTH FIVE-YEAR PLAN—*cont.*

MR. CHAIRMAN : Before the Hon. the Minister for Industries replies to the debate, Sri K. Anbazhagan will speak. He will limit his speech to half an hour.

* திரு. க. அன்பழகன் : சட்ட மன்ற தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய நகல்மீது சில கருத்துக்களை கூறுவதற்கான நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கான நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பேசுகின்ற காலத்தை அறுதியிட்டு 30 நிமிடம் எனத் தாங்கள் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே குறிப்பிட்ட இலக்கை மீறியும் அத்திட்டம் போயிருக்கிறது. சில இடங்களிலே தொடாமலும் நின்றிருக்கிறது. இலக்கை மீறுவதும் தொடாமல் இருப்பதுமான நிலைமைகள் காரணமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் சாதனைகளை எண்ணிப் பார்த்து அந்த அடிப்படையிலேதான் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும் என்பதை ஊகிக்க முடியும். அது குறித்து அமைச்சர் அவர்களேகூட மூன்றாவது திட்டத்தினுடைய முடிவை ஒட்டித் தான் நான்காவது திட்டத்தைக் காணவேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களை வைத்துப் பார்க்கிற போது, அந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் பெருகிப் பெருகித் தோன்றுகிற போது அந்தப் புள்ளிகள் நமக்கு மகிழ்ச்சி அளித்தால்கூட அந்தப் புள்ளி விவரங்களுக்கு ஒப்ப கிடைக்கக்கூடிய பலன் முழுவதும் மக்களுக்குச் சரியான முறையிலே கிடைக்காத போது குறைபாடு தோன்றத்தான் செய்கிறது. அதன் காரணமாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரவேண்டிய நேரத்தில் இந்த திட்டத்தையே கொண்டு வருவது நல்லதல்ல என்ற கருத்து ஒரு சிலருக்கும், அதை ஒத்திப்போடவேண்டும் என்ற எண்ணம் வேறு சிலருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மூன்று திட்டங்களும் முழுமையுடைய திட்டங்களாக முடிந்திருந்தாலாவது இன்று ஓய்வு கொள்ள முடியும். இந்த திட்டங்களெல்லாம் ஓரளவு நல்ல முறையிலே நிறைவேறி ஓரளவு நிறைவேறாத கட்டத்திலே இருக்கிற காரணத்தாலே இடை நிலையிலே நிறுத்தப்பட்டால் அதனால் பல திட்டங்களுக்கு குந்தகம் வருவது மட்டுமல்ல, அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட சில வகை முன்னேற்றத்தையுங்கூடத் தடுத்துவிடக் கூடும். விரைந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிற மோட்டாரை நிறுத்துகிற போது விரைந்து ஓடுகின்ற மோட்டார் நிற்பதற்குப் பதில் தவிர்வதுபோல் ஒரு இக்கட்டான நிலைமை தோன்றக்கூடும். ஆகவே இதை எண்ணிப் பார்த்து நான்காவது திட்டத்தை முறையோடு நிறைவேற்றுவது அவசியம் என்ற கருத்தையே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

9th August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நகலைத் தந்தபோது பல புள்ளி விவரங்களை தந்து இருக்கின்றார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரங்களிலே பல மூன்றாவது திட்டத்திலே ஏற்பட்ட குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சில அந்தக் குறைபாடுகளைத் தெளிவாகக் காட்டவில்லை.

உணவு உற்பத்தியைப் பொருத்தவரையில் இன்றைய தினம் நாட்டு மக்கள் மிகப் பெரிய கவலைக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். அதிலும் 'ரேஷனிங்' என்ற சொல் காதிலே விழுந்தவுடனேயே பலருக்கு கலக்கம் ஏற்படுகிறது. இந்த 'ரேஷன்' அளவுக்கு நிலைமை பாதகமாக ஆகிவிட்டிருக்கிறது என்றால் இதற்குப் பின்னர் இன்னும் பெரிய பஞ்சம் வரக்கூடுமோ என்ற சந்தேகம் வருகிறது. பஞ்சம் வராது என்று நம்ப இடம் இருந்தால்கூட, மக்கள் இந்த உணவுப் பிரச்னையிலே பல தொல்லைக்கு உள்ளாவார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களே கூடத் தமது உரையிலே

"These difficulties are real and cannot be slurred over. But we should not let these difficulties overwhelm us and bring the process of development to a halt. The difficulties which our National economy is currently faced with are due largely to the failure of agricultural production to come up to the earlier expectations"

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எதிர்பார்த்த இலக்கைத் தொடாத காரணத்தாலே இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தனது உரையிலே தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர் பார்த்த இலக்கை தொடாததற்கு என்ன என்ன காரணம் என்பது சரியாக ஆராயப்பட்டிருக்கிறதா என்று நாம் பார்க்கிறபோது முழு அளவுக்கு ஆராயப்படவில்லை என்று நான் உண்மையாகவே வருத்தப்படுகிறேன். மூன்றாவது திட்டத்தில் குறிப்பாக ஒவ்வொரு ஏக்கரிலேயும் விளைகின்ற தானியங்களின் அளவைப் பல்வேறு வகையான தானியங்களைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் காட்டுவது இது. அரிசி விளைச்சல் 1951-ல் 1,016 ராத்தல், 1955-56-ல் 1,213 ராத்தலாக, 200 ராத்தல் அளவுக்கு, 20 சதவிகிதம் உயர்ந்து இருக்கிறது. ஆனால் அந்த உயர்வு 1960-61-லே வெறும் 1,261 ராத்தலாகத்தான் இருக்கிறது. அதில் வளர்ச்சி கிட்டவில்லை. வேண்டுமானால் போதுமான உரம் கிடைக்கவில்லை என்று காரணம் சொல்லக்கூடும். ஆனால் அதுமட்டுந்தான் காரணமா என்று ஆராய்ந்தால், வேறு பல காரணங்களும் இருக்கக்கூடும்.

3-30 p.m.

அதே போல இன்னொரு பயிரைப்பற்றி பார்க்கிறபோது கம்பு 1950-51-ல் 400 ராத்தலாக இருந்தது. பல திட்டங்கள் போட்டதற்குப் பிறகு 1955-56-ல் 372 ராத்தலாக குறைந்து திடீரென்று 1960-61ல் 550 ராத்தலாக உயர்ந்து இருக்கிறது. அதே போல இன்னொரு பயிரைப் பார்க்கிறபோதும், பருத்தி 1950-51-ல் 120 ராத்தலாக இருந்தது. 1955-56-ல் 110 ராத்தலாகக் குறைந்து 1960-61-ல் 149 ராத்தலாக உயர்ந்து இருக்கிறது. எனவே இது புள்ளிவிவரங்களை சேகரிப்பதிலே இருக்கிற குறைபாடுகளின் விளைவாக இருக்குமோ என்று கூட ஐயுறுகிறேன். இந்த புள்ளி விவரங்களை முழு அளவுக்கு நம்பி ஏற்றுக்கொள்ளும் சூழ்நிலை இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது.

[திரு. க. அன்பழகன்] [9th August 1965

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது புதிய நிலங்களை பயிர்ச் செலவுக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று 7 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தைப் பயிர்ச் செலவுக்குக் கொண்டுவரப் பெரிய திட்டத்தை மேற்கொள்வதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நோக்கில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே போதிய அளவு நிலம் புதிய பயிர்ச் செலவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. அதற்கு ஊக்கம் அளிக்கப் போதிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படவுமில்லை. நீர்ப் பாசனத்துக்காக போதிய புதிய வாய்ப்பு இங்கே இல்லை என்று சொன்னாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொது மக்கள் எந்த வகையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழி வகுக்க வேண்டுமோ அப்படி வழி வகுக்கவும் தவறி இருக்கிறார்கள். பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு பல நோக்கு திட்டம் 1964 மார்ச்சிலே ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசனம் தர முடியும் என்று கூறப்பட்டது. அந்த இலக்கை அடையாததற்குக் காரணம் பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லை என்று சொல்வார்கள். பொது மக்களிடம் பல குறைபாடுகள் இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் 50 விழுக்காடு அளவுக்குத்தான் அத்திட்டம் நிறைவேறி இருக்கிறது. மிச்சம் 100-க்கு 50 விழுக்காடு நீர்ப்பாசன வசதி அவர்களுக்கு ஒழுங்காக தரமுடியாத காரணத்தால் விளைபொருளை அதிகப்படுத்தக்கூடிய கடமை தவறிப்போய் இருக்கிறது.

அதேபோன்று பல்வேறுவிதமான புதிய விவசாயக் கருவிகளையெல்லாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாங்கள் விவசாயிகட்கு வழங்குவோம் என்று சொன்னார்கள். பிறகு கருவிகளை வழங்க முடியாத நிலைமையிலே நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். அப்படி நிறுத்தப்பட்ட கருவிகளின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டு அந்தக் கருவியை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் நிறுத்தி விட்டதே காரணம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி சில கருவிகளும் தரப்படவில்லை.

அதேபோல மற்ற வகையில் எண்ணிப்பார்ப்போமானால் தழை உரத்தை உற்பத்திச் செய்வதற்கு அவர்கள் மேற்கொண்ட உற்பத்தி அளவை எட்டிப் பிடிக்க முடியவில்லை.

இப்படிப் பல்வேறு காரணங்களாலே—சிறு சிறு காரணங்களாக இருக்கலாம்,—அதனாலே விளைபொருள்கள் தேவையான அளவு உற்பத்தி செய்ய முடியாத காரணத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியை உண்மையாகவே நாம் மறுபரிசிலனை செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். புதிய திட்டங்கள் போட்டுவிடுவதாலே மட்டும், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாங்கள் இவ்வாறு திட்டங்களை நிறைவேற்றப்போகிறோம் என்று சொல்கிற காரணத்தாலே மட்டும், அந்தத் திட்டங்களை அப்படியே நிறைவேற்றப் போகிறார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியும் என்று நம்புவதற்கு காரணம் இல்லை, பெரும் பகுதியை நிறைவேற்றுவார்கள் என்பதிலே ஐயமில்லை. ஆனால் சொல்லுகிற ஒவ்வொரு புள்ளி விவரமும் அப்படியே நிறைவேற்றப்படுமா, அல்லது எற்றுக்கொள்

ளப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட தலைப்பிலும் அந்தக் கடமைகள் அவ்வாறே நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா, என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இப்போது கேள்வி நேரத்தில் அமைச்சரவர்கள் பதில் அளித்த போது சொல்லி இருக்கிறார்கள், ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக் காட்டிலும் சில தலைப்புக்களிலே அதிகமாகவே புதிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் முன்னாலே சொன்ன திட்டங்கள் பல கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப்பார்க்கிறபோது அவையெல்லாம் நியாயமான காரணங் களாலேதான் கைவிடப்பட்டன என்று சொல்ல முடியாது. ~~போதுமான ஊக்கம் காட்டாத காரணத்தாலே கைவிடப்~~ போதுமான முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளாத காரணத்தாலே கைவிடப் பட்டிருக்கின்றன என்று கருதவேண்டும். யூனிவர்சல் ஆட்டோ பிரேம் என்ற கருவி வழங்குவது 1962–63-ஓடு நிறுத்தப்பட்டிருக் கிறது. அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையிலே சிறிய பகுதி தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. நவீன விவசாயக் கருவிகளுக்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 20 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. பதினொரு லட்சம் மிச்சம் இருக்கிறது. பணம் போய் விடவில்லை என்பது தெரியும். ஆனால் அந்த வகையிலே உற் பத்தியைப் பெருக்குகின்ற கடமை தடைப்பட்டிருக்கிறது. பசுந் தழை உரத்துக்கு ஒதுக்கியது 25 லட்சம். நடைபெற்றது 8,65,000. அதே போல இந்த விவசாய தொடர்புடைய கிராமப் பல்கலைக் கழகம் தொடங்குவதாக கருத்து இருந்தது. அது அடையாளத் தொகை ஒதுக்கியதோடு நின்றுபோய்விட்டது. விவசாயக் கால்நடை மருத்துவ கல்லூரிகளை விரிவு படுத்த ரூ. 5,62,000 ஒதுக்கப்பட்டது மூன்றாவது திட்டத்திலே. அந்தத் தொகையும் செலவிடப்படவில்லை. இந்தச் செயலையும் நடத்தத் தொடங்கவில்லை. தீவிர விவசாய மாவட்டத் திட்டத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 150 லட்சம். ஆனால் செலவழிக்கப் பட்ட தொகை ரூ. 56.83 லட்சம். அதே போல துணை உழவுப் பொருள் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 10 லட்சம். செலவழிக்கப்பட்டது ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவு.

மற்றொரு கருத்து நில உடைமைகளையெல்லாம் ஒன்று படுத்த வேண்டும் என்பது. உரிமைகளை ஒன்றுபடுத்துவது அல்ல. விளை நிலங்கள் தனித்தனியாக துண்டு துண்டாக இருக்கிற காரணத் தாலே விவசாயத்தின் வளர்ச்சி தடைப்படுகிறது என்பதால் சிறு சிறு துண்டு நிலங்களை ஒன்றுசேர்த்து அமைத்து விளைச்சலைப் பெருக்க அடையாளத் தொகை ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டது. அந்த வகையிலே செலவு ஏற்படவில்லை. துளைக் கிணறுகள் அமைப்பதற்காக 50 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் துளை போடும் கருவிகள் இல்லாததாலோ என்னமோ அந்தத் தொகை செலவழிக்கப்படவில்லை. புதிய கிணறுகள் வெட்ட 100 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது ; 400 லட்சம் வரை அதிகமாகவே அதில் செலவழிக்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் காரணமாக ஒரு வேளை துளைக் கிணறுகள் திட்டம் கைவிடப்பட் டிருக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறேன். தனிப்பட்டவர்களுக்கு

உதவும் திட்டங்கள், கடன் திட்டங்கள் இலக்கை மிஞ்சிவிடுகின்றன. அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள் இலக்கிற்குக் கீழே விழுகின்றன. இதைப் பார்க்கும் போது, தனிப்பட்டவர்களின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய நெருக்கடி அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. இதன் காரணமாக அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட முடியாது போகின்றன. கால்நடைப் பண்ணைகள் அமைக்க 50 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 40,000 ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டது. கால்நடை இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தைத் தொடங்கப் போவதாக சொல்லியிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாததால் அது தொடங்கப்படவில்லை. விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்காக 7½ லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 2½ லட்சம் ரூபாய் கூடச் செலவாகவில்லை. உருக்கு உருளைகள் ஆலைக்காக 3 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 15,000 ரூபாய்தான் தொடக்க நிலையில் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் மற்ற வகையில் கைத்தறிநெசவாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தருவதற்காக 3 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 48.3 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டது. பலநோக்குப் புள்ளிகள் துவக்க 39 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 8 லட்ச ரூபாய் தான் செலவழிக்கப்பட்டது. உயர் இடை நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கட்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கு 16 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 15 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டது. ஜூனியர் தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளுக்காக 100 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, 48 லட்ச ரூபாய் தான் செலவழிக்கப்பட்டது. தொழு நோய்த் தடுப்பிற்காக 60 லட்ச ரூபாய் மூதுக்கப்பட்டது. 30 லட்ச ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டது. மாணவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிக்க 10 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, செலவழிக்கப்பட்டது 37 ஆயிரம் ரூபாய் தான். இவ்வாறு பல திட்டங்களில், வகுக்கப்பட்ட இலக்குகளை அரசாங்கம் அடையவில்லை, ஒதுக்கப்பட்டது, பணம் மிச்சமின்றி செலவழிக்கப்படவில்லை. பணம் திசை திருப்பிவிடப்பட்டிருக்கக் முக்கியமான காரியங்களுக்காக இவ்வாறு பணம் திசை திருப்பி விடப்பட்டிருப்பதாக மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் வாதிக்கக்கூடும். அவர்களுக்கு வாதத் திறமை நிறைய உண்டு. மூன்றுவது திட்டத்தில் இந்த நிலைமையைப்பார்க்கும் போது நான்காவது திட்டமும் இதே பாதையில் தான் செல்லுமோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. எந்த எந்தத் திட்டங்கள் கைவிடப்படுகின்றன, அவை எந்த எந்த ஆண்டில் கைவிடப்படுகின்றன, அதற்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதை அரசாங்கம் அவ்வப்போது தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

3-40 p.m.

உணவு உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு சிறு நிலப் பகுதியிலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய காரியங்கள் முழு அக்கறையுடன் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நம் நாட்டில் உணவு உற்பத்தியை கணிசமாகப் பெருக்க முடியாது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பெரும் செல்வந்தர்கள் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் அக்கறை செலுத்துவதில்லை. ஏழை விவசாயிகளும் நிலத்தோடு கட்டிப்புரளத் தயாரா

யில்லை. இந்நிலையில் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு சிறு வழியையும் அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர், நம் நாட்டில் டிராக்டர்களைக் கொண்டு உழக்கூடிய நிலைமையில் பெரிய பரப்புடைய அளவில் நிலம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார். டிராக்டர் போன்ற பெரிய கருவிகளை எல்லோரும் பயன் படுத்தக்கூடிய நிலைமை நம்நாட்டில் இல்லை. இரண்டு அல்லது நான்கு மாடுகளின் சக்தியைப் பயன்படுத்தி இயக்கக்கூடிய அளவில் ஒரு சிறு டிராக்டரோ அல்லது சிறு கருவியோ இருக்குமானால், அத்தகைய கருவிகளை இந் நாட்டில் ஒவ்வொரு சிறு விவசாயக் குடும்பமும் கையாள முடியும். இந்நாட்டில், பல பாதைகளில் ஒரு முறை பெரிய டிராக்டர் சென்றால், டிராக்டர் சென்ற வழியான களிமண் பாதை அழிந்துபோய்விடுகிறது. நம் நாட்டிற்கு ஆள் நின்று கொண்டு செலுத்தக் கூடிய டிராக்டர்கள் வேண்டும், ஜப்பானில் செய்யப்படும் ஒருவிதக் கருவியை—இயந்திரத்தை—பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று நான்காவது திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை எளியவர்களும் பயன் படுத்தக் கூடிய அளவிற்குக் கொண்டு வரப்படவேண்டும். இந்த இயந்திரம் சாதாரணக் குடியானவர்களுக்கும் கடன் உதவி அடிப்படையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் தான் விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கம் ஏற்படும். இந்த நாட்டில் இப்போது கால்நடைகள் ஏராளமாக இருந்தாலும் கால்நடைகள் செல்வமாக செழிப்பா இல்லை. குழந்தைச் செல்வமே இப்போது இந்த நாட்டில் செல்வமாக இல்லாதது போல கால்நடைகளும் இப்போது இந்நாட்டில் செல்வமாக இல்லை. எனவே விவசாய இயந்திரங்களை சிறிய அளவுடையதாகப் பெருக்கினாலொழிய உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது.

மேலும், பொது மக்களின் நிலைகளுக்கேற்ப அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும். மக்களுக்கு அதிக ஆசைகளை ஏற்படுத்தி அவைகளை பூர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் முன்வராததினால், ஏற்படும் குறைகள் பல. நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தினால் அதிகப் பலன் ஏற்படும் என்று பொதுமக்கள் எதிர்பார்த்தனர். அச்சட்டத்தினால் தங்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்று ஏழை விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தனர். அச்சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்ததால் அரசாங்கத்தால் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்று கேட்கப்பட்டபோது, 125 ஏக்கர் நிலம் அரசாங்கத்திற்கு வந்ததாக மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் தெரிவித்தார். ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் கணக்கில் அது 45 ஏக்கர்தான் என்றும் சொன்னார். இவ்வளவுதான் இன்றளவும் உள்ள நிலை என்றால் இந்தச் சட்டத்தினால் தங்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்த ஏழை விவசாயிகள் ஆசை நிறைவேறவில்லை. கூட்டுறவு முயற்சியிலும் உணவு தானிய உற்பத்தி பெருகவில்லை. கூட்டுறவுப் பண்ணை என்றாலே அங்கு ஊழல்கள் இருக்கும் என்ற எண்ணம் தான் பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலைமை இப்படி இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு உழவுத் தொழிலில் எப்படி ஆர்வம் பிறக்கும்? அந்த ஆர்வம் இல்லாவிட்டால், எப்படி விளைச்சலைப் பெருக்க முடியும்? புள்ளி விவரத்திலேயே பலன் காட்டிவிடலாம்.

என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இல்லாமல் இருந்திருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துவக்கத்தில் 47 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னுக இருந்த விளைச்சல் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 57 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னுக உயர்ந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 70 லட்சம் டன்னுக உயர்ந் திருக்க வேண்டும். அது அப்படி உயர்ந்திருக்க வேண்டுமானுல், மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 13 லட்சம் டன் கூடுதலான தானிய உற்பத்தி செய்திருக்க வேண்டும். 13.5 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவு உயர்த்த முடியாத நிலைமையினுல் தானிய உற்பத்தி 65 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னுகத்தான் இந்த ஆண்டு முடிவில் நமக்கு கிடைக்கும் என்று தெரிவித்தார்கள். அதே நேரத்தில் 82 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவை வருகின்ற திட்ட காலத்தில் எட்டிவிடு மென்றும் சொல்கிருர்கள். ஆனுல் 16.5 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவு ஏன் கடந்த காலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று ஆராய வேண்டும். உற்பத்தி அளவில் குறை இருக்கிறது என்று உணர்ந் தால், பருவ கோளாறுகள் இருந்தாலும் சரி, இந்த தடவை வந்தது அடுத்த தடவை வராதா, என்ற கேள்வி வரும். அது எதனுல் ஏற்பட்டிருந்தாலும் 82 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவு நிச்சயமாக எட்டிப்பிடிக்க முடியுமா, என்று நிபுணர்களை கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதை நிறைவேற்று வதற்கு வழிவகை காண வேண்டுமென்று இந்தத் திட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நாட் டில் கல்வி என்பது மக்களுடைய உரிமையாக மாறி வருகிறது. மக் களுடைய உரிமையாக இருக்கிற கல்வியை மக்கள் அனைவருடைய தேவையையும் நிறைவு செய்யும் வகையில் நடத்தியாகவேண்டும். மக்கள் அனைவருக்கும் பரவலாக வழங்கப்படுகிற காரணத்தால் கல்வியின் தரம் குறைந்துபோனுல் கவலைப்படமாட்டோம் என்றும் விட்டுவிட முடியாது. அதற்கு வரைமுறை செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் கல்வித் திட்ட முறையை மாற்றக் கூடாது, என்று கல்வி நிபுணர்களாக உள்ள எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எடுத்துச் சொன்னுர்கள். அதை மறுபடியும் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். கல்வியைப் பற்றியும் பாடத் திட்டங்களைப்பற்றியும் நிபுணர்கள் சொல்கிற கருத்துக்களை மறுப்பவன் அல்ல நான். நடைமுறையில் ஆயிரக்கணக்கான பள்ளிகளில் பதிஞேராவது வகுப்பு படித்த பிறகு பி.யு.சி. வகுப்பில் படிக்கத் தேவை இல்லாமலே மேலே செல்வதற்கான நிலையை ஏற்படுத்த எண்ணுவதாக அரசாங்கத்தால் முன்னர் தெரிவிக்கப் பட்டது. பதிஞேராவது ஆண்டு என்று சொல்கிறபோது பி.யு.சி. வகுப்புக்குச் சமம் அது என்று சொன்னுர்கள். அந்தத் தகுதியை யும் தரத்தையும் காப்பாற்ற முடியாத காரணத்தால் பத்தாவது வகுப்புக்கு ஈடாக அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இப்போது பதிஞேராவது வகுப்பு தேறிய மாணவர்கள் பி.யு.சி.-யில் இடம் பெற முடியாமல் இடர்ப்பாடு அடைகிருர்கள். திருச்சி, சென்னை போன்ற பெரு நகரங்களில் ஆயிரம், ஐநூறு அளவில் மாணவர்கள்

9th August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

கல்லூரியில் இடம் கிடைக்கவில்லை என்று கல்லூரி கல்லூரியாக ஏறி இறங்குகிறார்கள். அதற்காக மட்டும் நான் வாதாடவில்லை. இந்த இடர்ப்பாடு அடுத்த ஆண்டு வளராதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். நான்காவது திட்டத்தில், இடைநிலைக் கல்வியில் ஏற்கனவே எட்டு லட்சம் மாணவர்கள் இடம் பெற்றிருந்தால், 12 லட்சமாக அதை உயர்த்தப்போகிறோம், என்று புள்ளி விவரம் சொல்லும்போது ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் மாணவர்கள் அதிகமாகும்போது அதன் விளைவாக 50 ஆயிரம் பேர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் அதிக இடம் பெறும்போது, கல்லூரியில் ஏற்படுகிற இட நெருக்கடி நிலையை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். கல்வித் திட்டம் மாணவர்களுக்கு இடம் தரவேண்டுமென்றால், தொடக்க நிலையிலிருந்து ஆதாரக் கல்விப் பயிற்சி தொடங்க வேண்டுமென்றார்கள். ஆதார பயிற்சி கல்விக்கு அதிகமாக வரவில்லை. ஆனால் அந்த நோக்கத்தோடு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால், ஏறத்தாழ 13, 16 வயது பிள்ளைகள் சில தொழில்களைக் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் கல்வித் திட்டம் அமைய வேண்டும். ஜூனியர் டெக்னிகல் ஸ்கூல் என்று இளைஞர்களுக்கான பள்ளியைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இன்றியமையாத பாடமென்ற முறையில் ஒன்பதாவது, பத்தாவது வகுப்பில் படிக்கிற மாணவர்கள் பி.யு.சி. வகுப்புக்கு வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இல்லாத அளவுக்கு 9, 10 வகுப்பில் பல நோக்குக் கிளைகளாக பிரிக்கப்பட வேண்டும். மாணவர்கள் விரும்புகின்ற பாடங்கள் இருக்கவேண்டும். கல்லூரிக்குச் செல்ல நினைக்கிறவர்களுக்கு வேண்டிய பாடங்கள் இருக்க வேண்டும். நான் மாணவனாக இருந்தபோது பத்தாவது வகுப்பில் சிறப்புப் பாடம் எடுத்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக ஒன்பதாவது வகுப்பில் எடுக்கும் நிலை இருந்தது. அப்படி காலம் அளிக்கப்படும்போது என் நினைவு ஒரு துறையை ஏற்றுச் செல்ல தொடங்குகிறது. தொழில் துறைக்கு ஏற்றதாக, விவசாயத்திற்கு ஏற்றதாக, கலைப்பகுதிக்கு ஏற்றதாக, இப்படி பல பகுதிகளில் மாணவர்கள் சிறப்புத் துறையில் படிக்கத் தக்க வகையில் பாகுபாடிருந்தால் ஒரே துறையை நோக்கிப் போய்கொண்டிருக்கும் நெருக்கம் இருக்காது. இப்போது விஞ்ஞான பாடங்களுக்குத்தான் மாணவர்கள் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். கலைத் துறையில் அதிக இடம் தர முடியும் என்றும், விஞ்ஞானத் துறையில் போதுமான லேபரட்டரிகள் இல்லை என்றும், ஆகையால் அதைத் தந்திருக்கிறோம் என்றும் சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் திருப்தி அடையவில்லை. சில இடங்களில் சேராமல் இருக்கலாம். மாணவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்புகின்ற பாடங்களை அளிக்கமுடியாத நிலையில் பல இடங்களில் இண்டர்மிடியட் கல்லூரிகள் நடத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுத்தி, பட்டத் துறைப் படிப்புத் தேவையில்லை என்ற அளவுக்கு கல்லூரிகளாக இருக்கும் வாய்ப்பு இருந்தும், பல நகரங்களில் இடைநிலைப்பாடக் கல்வி, இண்டர்மிடியட் கல்வி, இரண்டாண்டு காலத்தில் விவசாயப் பயிற்சி, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் பயிற்சி என்பதுபோன்ற சுகாதார துறைக்கான வகுப்புகளை வைக்கலாம். பத்தாவது வகுப்புப் படித்த மாணவர்கள் பல துறைகளில் போகும் முறையில் கல்வி சீர்திருத்தப்படவேண்டும்.

3-50 p.m.

கல்வித் தரத்தைப்பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. பல்கலைக் கழகம் அதைக் கவனிக்கவேண்டும். பதினாறு வயதுக் கட்டாயக் கல்வி அளிக்க முயற்சிக்கப்படுகிறது. பதினாறு வயதுக்கு மேல் கட்டாயக் கல்வி அளிக்கின்ற கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறபோது, கட்டாயம் அந்தப் பள்ளிகள் பல்வேறு பகுதி களிலிருந்து படிக்கிற அளவுக்கு விரிவாக நடத்தப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் அவர்கள் ஆர்வத்தோடு ஈடுபடும் நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்கேற்ப கல்வித் துறையில் ஏதாவது ஒரு சீர்திருத்தத்தை செய்தால்தான், இவ்வளவு பொருள் கல்வித் துறைக்காக செலவழிப்பது மிகுந்த பலனைத் தருமென்று தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர் பயிற்சி பெற விரும்புகிறவர் களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. எத்தனையோ பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி விண்ணப்பங்களை அனுப்பி அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்க வில்லை என்று வருந்துகின்றனர். ஐநூறு பேர் விண்ணப்பித்தால் 300 பேர்களுக்குத் தான் இடம் கிடைக்கிறது. அந்த நிலைமை மாறினால் தவிர கல்வித் துறையில் போதுமான திறமை வாய்ந்த ஆசிரியர்களைத் தோற்றுவிக்க முடியாது. கல்வித் துறை மக்க ளிடத்தில் குறையை உண்டாக்காமல் இருக்காது.

அடுத்து வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 750 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நம்முடைய மாநிலத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். 65 கோடி அளவுக்கு மத்திய சர்க்கார் ஊக்குவிக்கும் துறையில் செலவழிக்கவேண்டு மென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. முன்னரே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கம் அளிக்க இருந்த சில பல கோடி ரூபாய்களைப் பெறவேண்டிய மாநில அரசினர் பெறுமல் தவறி யிருக்கிறார்கள்.

இந்திய முறை மருத்துவத்திற்குப் பல கோடி ஒதுக்கியிருந்தார் கள். அதில் மாநில அரசு பெறவேண்டிய பகுதி பெறப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை. இந்திய மருத்துவக் கல்வி விரிவுப்படுத்த படவேண்டுமென்ற வேண்டுகோள்கள் இருந்தன. சென்னையில் இருந்த கல்லூரி 'இண்டகிரேடட்' மெடிகல் காலேஜ் என்று மாறி விட்டது. மாணவர்கள் விருப்பத்தை ஒட்டியும் மாறியிருக்கலாம். வேண்டுமானால் இந்திய மருத்துவக் கல்வியின் தனிச் சிறப்பை உணராமல் இருந்தது தவறாகும். பாளையங்கோட்டையில் துவங் கினால் தென்காசியில் நடந்தாலும் சென்னையில் அதற்கு இன்றி யமையாத தேவை இருக்கிறது. சென்னையில் ஒன்று சேர்த்து இரண்டு கல்லூரிகளையும் துவங்க அரசாங்கம் நிச்சயமாக முன்வர வேண்டும். சித்த வைத்திய முறையை தமிழ் நாட்டைத் தவிர வேறு எங்கும் அறிந்தவர்கள் இல்லை. உயர்ந்த நிலையில் வளர்ந்த மருத்துவம் அது. ஆயுர்வேத முறைக்குப் பல மாநிலங்களிலும் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. சரபோஜி மன்னர் பெயரில் அமைக்கப் பெற்ற நூல் நிலயத்தில் இன்னும் சித்த வைத்தியத்தைப் பற்றிய பழைய நூல்கள் பல இருக்கின்றன. அவற்றை பயன்படுத்தி சித்த வைத்திய முறைப் பயிற்சிக்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். பாளையங்கோட்டை, தென்காசி, போன்ற இடங்களில் மட்டும் ஏற்படுத்தினால் போதாது. சென்னையில் உள்ள இந்திய

மருத்துவ மனை அகற்றப்படுமென்று தெரிகிறது. சென்னையில் மற்றொரு இடத்தில் இருக்குமென்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்திய மருத்துவ முறையில் விஞ்ஞானம் எவ்வளவுதான் வளர்ந்திருந்தாலும் ஆங்கில மருந்து முறையாகிய 'அல்லோபதி' முறையில் குணமாக்க முடியாத பல நோய்கள் இந்திய வைத்திய முறையினால் தீர்க்கப்படுகின்றன. அந்த அளவுக்கு ஆங்கில மருத்துவத்தில் சில மருந்துகள் இல்லை என்றும் கூறப்படுகிறது. கடுமையான சில நோய்களுக்கு சித்த மருத்துவ முறையிலேதான் மருந்து இருக்கிறது. அதற்காக இப்பொழுது 120 லட்ச ரூபாய் மத்திய அரசு தருகிற பணத்தைக் கொண்டு கல்லூரியையும், மருத்துவ மனையை விரிவாக்க படுக்கைகளையும், ஆராய்ச்சி நிலையங்களையும் ஏற்படுத்தவிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சென்ற முறை அதை இழந்து விட்டதைப் போல் இந்த முறையும் இழந்து விடாமல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று, இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியில் பி.யு.சி. படித்த மாணவர்களைத்தான் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை இருக்குமானால் அவர்கள் மற்ற மருத்துவ மாணவர்களோடு சமநிலை பெறவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். படிப்பின் தரத்தை ஒரே நிலையிலே வைத்துவிட்டு எம்.பி.பி.எஸ்-க்கு சமமில்லை என்கிற போது வருந்த நேருகிறது. ஆகவே, எஸ்.எஸ்.எல்.சி-யிலே தேர்வு பெற்றவர்களிலே தமிழிலே 50 சதவிகிதத்துக்கு மேலே தகுதி எண்களும், ஆங்கிலத்திலே ஒரு குறிப்பிட்ட தகுதி எண்களும் பெற்றவர்கள் சேரலாம் என்ற ஒரு குறிப்பு வைத்து மருத்துவ கல்லூரியிலே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய படிப்பு அத்துறையில் அவர்கள் பயிற்சிபெற ஏற்றதாகவே இருக்கும். பின்னர் அவர்கள் பெறுவது பட்டமாக இல்லாவிட்டாலும், டிப்ளமாவாக இருக்கும். அவர்களும் பயன்படுவார்கள். அந்தத் துறையிலே போதுமான அளவு மத்திய சர்க்காரின் உதவியை, அவர்கள் தருவதை, தரவேண்டிய செலவு தொகையை பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வீட்டு வசதிபற்றி. இந்த வீட்டு வசதியைப் பெருக்குவது அவசியம். பெருகி இருக்கிற வீட்டு வசதியிலே பல வீடுகள் வெடிப்பு விழுகின்றன என்ற செய்தி பத்திரிகையிலே வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே வீட்டு வசதியைப் பெருக்கவேண்டுமானால் ஆங்காங்கே சிற்சில பகுதிகளாக நிலங்களை வாங்குவதாலே வீட்டுவசதி பெருகாது. சென்னை, திருச்சி, கோவை போன்ற நகரங்களை ஒட்டி அந்த நகரத்தில் இருந்து 20 மைல், 15 மைல் சுற்றளவுக்கு உள்ள தொலைவிலே பெரு நிலங்கள் எங்கே இருந்தாலும் அவைகளை வீட்டு வசதிக்காக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் சிறு சிறு நிலங்களை, சிறு சிறு பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல், தொடர்ந்து பெரிய நிலப் பரப்பாக கைக்கொள்ளவேண்டும். தாம்பரத்தையொட்டி 5,000 ஏக்கரா, செங்கல்பட்டுக்கும் தாம்பரத்திற்கும் இடையே 5,000

ஏக்கரா என்று அதை முன்கூட்டியே அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுமானால், குறைந்த விலையாக இருக்கிறபோதே ஏற்றுக்கொள்ளுமானால், அதற்குப் பிறகு பெரு அளவுக்கு தொழிற்சாலைகள் வளரும்போது, அந்த தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுகிற போது குறைந்த விலையிலே கட்டித் தரக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். மின்சார ரயில் வசதி கிடைத்து விடுமானால் 10 மைல் 15 மைல் தொலைவில் கூட வசிக்கலாம். கல்கத்தா போன்ற நகரங்களிலே இதை உணருகிறார்கள். அங்கே நிலைமை அப்படி இருக்கிறது? நமது சென்னை நகர மக்கள் தொகை 20 லட்சமாகப் பெருகி விட்டது என்ற நேரத்தில் வீட்டு வசதியைப் பெருக்க பெரும் அளவிலே திட்டமிடவேண்டும். பெரிய நிலப்பரப்பை ஒதுக்கி அரசாங்கம் முன்கூட்டியே திட்டமிட்டால்தான் இந்த சிக்கலை ஓரளவேனும் தீர்க்கமுடியும். ஆதித் திராவிட மக்களைப் போல், வீட்டுமனை இல்லாத மக்களுக்கெல்லாம், வீட்டுமனை வழங்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற சர்க்கார், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு மாஸ்டர் ஸ்கீமைப் போட்டால்தான் வீட்டு வசதி ஓரளவுக்கு தீர்க்கப்பட முடியும் என்று குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-00 p.m.

அடுத்து தொழில் துறையில் அரசாங்கம் தனது இலக்கை ஓரளவு நிறைவேற்றி இருக்கிறது. ஆனால் சேலம் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த வரையில் ஐயுறவேண்டிய சூழ்நிலையை மத்திய அரசு ஏற்படுத்திவிட்டது. நமது அரசு ஐயத்திற்கு இடமில்லை என்று சொன்னாலும் அதிலே பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் திருப்பித் திருப்பி ஐயத்திற்கு ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் எப்படியும் நிறைவேற்றப்படும் என்று கூறுகிறார்கள். இரும்புத் தொழிற்சாலையைப் பொருத்த வரையில் சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை இந்திய அரசுக்கே லாபம் தரக் கூடியதாகும். இந்திய அரசுக்கே லாபமாக இருக்கக்கூடிய காரியத்தைக்கூட அவர்கள் கைவிடுகிறார்கள் என்றால், இது மிக மிக வருந்தத் தக்கது. நம்முடைய அமைச்சர்கள் ஏற்கனவே இந்திய சர்க்கார் தந்திருக்கிற வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும்படி வற்புறுத்தினாலே போதும் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வழங்கிய ஏட்டிலே, பக்கம் 99-லே குறிப்பிட்டிருக்கிறது கருத்து. இந்திய அரசு அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதிலே இடமளித்திருக்கிறது. சந்தேகமாக அல்ல, ஆராய்ச்சி நிலைகூட அல்ல. இந்த திட்டத்துக்காக ரூபாய் 25 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பாலைக்காக மத்திய சர்க்கார் 25 கோடி ஒதுக்கியிருக்குமானால் இன்றைய தினம் அந்த சொல்லிலே இருந்து பிறழ்ந்து செல்வதற்கான காரணம் என்ன என்ற கேள்வியை எழுப்புவது தவறல்ல. அப்படி அந்த அரசாங்கம் பிறழ்ந்து செல்லுமானால் இன்றைய தினம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மத்திய அரசு துறையின் கீழ் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்களில் மிக முக்கியமானது நெய்வேலி-சேலம் உருக்குத் தொழிற் தொழிற்சாலை ஆகும் என்று, நிறைவேற்றப்படவேண்டியது இரும்பு உருக்கு

9th August 1965.] [திரு. க. அன்பழகன்]

தொழிற்சாலை ஆகும் என்று நிறைவேற்றுவதாக வாக்குறுதி தந்த டெல்லி சர்க்கார் 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவதாகச் சொன்ன சர்க்கார் அந்த நிலையிலே இருந்து தடுமாறுவது, கண்டிக்கத்தக்க வகையில் சொன்ன வாக்குறுதியை மத்திய சர்க்கார் மீறுகிற போது, அதிலே உள்ள அமைச்சர்கள் தங்கள் விருப்பம்போல் மீறுகிறபோது, திட்டங்கள் எப்படி செம்மையாக நிறைவேறும் என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறேன். திட்டங்கள் என்பது முன்னால் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் நியாயமான வாக்குறுதிகளாக இருந்து தவறு இல்லாமையாக இருக்குமானால் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். 25 கோடி ஒதுக்குவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களது திட்டத்திலே ஒதுக்காமல்கூட இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் கொடுத்த வாக்குறுதிகளுக்கு என்ன மதிப்பு? சேலம் இரும்பை மற்ற இடத்து இரும்பைவிட தரத்திலே உயர்ந்ததாகத் தயாரிக்க முடியும், நல்ல எஃகு தோற்றுவிக்க முடியும் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்களிலே டன் ஒன்றுக்கு ஆகிற செலவைவிட இங்கே டன் ஒன்றுக்கு ஆகும் மூலதனச் செலவு குறைவு என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. அதற்கான மூலப் பொருள்களை கொண்டு வந்து சேர்ப்பதிலே, மற்ற இடங்களிலே ஏற்படக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப் பொருள் வந்து சேர்வதிலே எத்தனை கிலோ மீட்டர் தூரத்திலே இருந்து வர வேண்டுமோ அதிலே நான்கிலே ஒன்றாக, எட்டிலே ஒன்றாக இருக்கிறது. இவ்வளவு வாய்ப்புள்ள சேலம் இரும்பு உருக்கு தொழிற்சாலையை டெல்லி சர்க்கார் தள்ளி வைக்குமானால், இந்த மாநில சர்க்கார் நடத்தவேண்டுமென்றால், மாநில சர்க்காரின் பிரச்சினைகளை நிறைவேற்ற முடியாத, கையாலாகாத நிலைமை டெல்லி சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்படும். மாநில சர்க்கார் அதை நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் வேண்டும்.

அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துக்களின் போக்கை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்றாலும், இதிலே அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றத்தைக்கண்டு நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது மத்திய அரசு இந்த திட்டத்திலே எப்படி தன் பங்கை செலுத்தவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். "மாநில அரசாங்கத்தினால் அதிகபட்சமாக ரூ 100 கோடிதான் முதலீடு செய்ய முடியும் எனத் தெரிகிறது. எனவே மத்திய அரசாங்கத்துறையில் ரூ.325 கோடி முதலீடு செய்யவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் இம்மாநிலத்தில் ஏற்கெனவே துவக்கியுள்ள தொழில்களுக்காகச் செய்துள்ள முதலீட்டையும், அத்தொழில்களை மேற்கொண்டும் விஸ்தரிக்கவேண்டியதன் அவசியத்தையும், புதிதாக இந்த மாநிலத்தில் துவக்கப்படவிருக்கும் தொழில்களையும் பார்க்குமிடத்து, மத்திய அரசாங்கம் ரூ. 325 கோடி முதலீடு செய்வது சாத்தியமாகும் என்பது தெரியவரும்" என்று சொல்லி இருக்கிறார். இது அவர்கள் செய்யவேண்டியது. அவர்களாலே முடிந்தது. அவர்கள் இதைச் செய்வதால்தான் ஏற்கனவே நடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற மத்திய சர்க்கார் சார்பிலே உள்ள

[திரு. க. அன்பழகன்] [9th August 1965

நிறுவனங்கள் மேலும் செயல் படுவதற்கும் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் முடியும். ரூ. 1,000 கோடி அளவிலே செயல்படத்தக்கதாக இருக்கிற இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை அவர்கள் நிறைவேற்றுவதிலே எந்த விதமான தயக்கமும் காட்டக்கூடாது என்று விளக்கி இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே நான் இருந்தபோதிலும் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு இவ்வளவு கடமை இருக்கிறது என்று காட்டுகிற உரிமைக் குரலை நான் பாராட்டுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் தரவேண்டிய இந்த ரூ. 325 கோடி இந்த மாநிலத்திலே தொழில் நிறுவனத்துக்கு எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலைய முதலீடு, பெட்ரோலிய சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலைக்கான முதலீடு, கல்பாக்கம் அணுமின்சார தொழிற்சாலைக்கான முதலீடு, அதே போல இரும்பு வகையிலே வேறு சில ஹெவி பிளேட்ஸ் அண்டு வெஸல்ஸ் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலைக்கான முதலீடு, தொலை தொடர்பு கம்பி முதலீடு, இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து வைத்தாலும் அது அந்தத் தொகைக்குள்ளே அடங்கிவருகிற காரணத்தாலே இந்தத் தொகை இந்த மாநிலத்துக்கு உரிய தொகை, இந்த மாநிலம் மத்திய அரசோடு பெற்றிருக்கிற தொடர்புக்கு மத்திய அரசு காட்டவேண்டிய மரியாதைக்கு அடையாளமான தொகை. இந்தத் தொகை ரூ. 325 கோடியை மத்திய அரசு தரும்படி வற்புறுத்துவது அமைச்சரின் கடமை. ஆக, இந்த ரூ. 325 கோடி, ரூ. 780 கோடி மத்திய சர்க்கார் திட்டங்கள். ஆக, ஏறத்தாழ 1,100 கோடி அளவுக்கு, இந்த மாநிலத்திலே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட மாதிரியில் மத்திய அரசு 2,250 கோடி என்ற உச்ச கட்ட நிலையை மத்திய அரசின் சார்பிலே உள்ள நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்கு மேற்பட்ட தொகைக்கு பொருத்தமான தொகையாகும். இதை ஒரு ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் கொஞ்சம் அதிக ஆசையாலே 1,000 கோடி என்றார். இப்போது 1,100 கோடியாக இருக்கிறது. இதை வற்புறுத்திப் பெற மாநில அமைச்சர்கள் தயங்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்திகாகக்கூட 2½ லட்சம் நாம் செலவழித்திருக்கிறோம், அதையாவது காணிக்கையாகக் காட்டி இந்தத் தொகையைப் பெறவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THE HON SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, we have had a very useful discussion on the Fourth Five-Year Plan. At the outset, the Leader of the opposition raised a few doubts whether the discussion on this plan would be appropriate at this stage. He has specifically mentioned that the Finance Commission has not yet reported and that we do not know what are the resources that would be made available to this State as well as the other States. He also mentioned specifically that the size of the plan had not been settled by the Government of India, and in that context, discussions with regard to this plan should be somewhat unrealistic. Sir, it is true that if all this information was available with the Government, as it should be, we would have been more pointed in our references to the detailed items

9th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

of expenditure as well as the schemes. Nevertheless, I don't think, the absence of this information has in any way affected the very useful discussions that we have had in this House. The plan at best only envisages broad outlines of expenditure on various items, the details being worked out when the exact plan is drawn up ; even after the exact plan is drawn up, it is not as if it is an inflexible strait-jacket. We always adjust within the plan expenditure to suit our immediate needs. In fact, one of the points of criticism, which the hon. Member Sri Anbazhagan raised, was that there had been shortfalls in the expenditure detailed in the Third Plan and certain items, which had been specifically mentioned as schemes included, had been either dropped or discarded, and that we had not been able to keep straight to the plan details. Sir, the idea in a plan of this kind is to see that the total expenditure on each head is spent. We take agriculture as one head of expenditure ; we take industries as another head of expenditure ; social services would be another head of expenditure ; transport, railways, roads, etc will be taken as one head of expenditure. Within those broad heads, items can always change in order to suit the local needs as well as immediate requirements. Now, hon. Members will find that while some of these small schemes were dropped, we have spent Rs. 18·8 crores on minor irrigation as against Rs. 12 crores, which we allotted for it. This is only an illustration. If hon. Members want this Government to stick to every detail, which is adopted in the plan, as an inflexible rule from which no deviation should be made, and that it should be always implemented in the way in which it was prepared four or five years ago, without taking into account all the changes that are taking place, when I am afraid, the plan itself will fail. From year to year, several changes take place ; several new situations arise, and certain new burdens come up. Therefore, the plan should be flexible enough to see that we are able to spend the money allotted to that head and not merely stick to each item of expenditure. The same point of criticism was made by Mr. Sambandan also. He pointed out that certain items of expenditure on handlooms were lower. But, in the same book he will find that we have spent more. In respect of Co-operative Textile Mills, as against Rs. 50 lakhs which we provided for, we have now spent about Rs. 100 lakhs. During the course of the Plan, we found that one of the things which was affecting the handloom weavers was the non-availability of yarn at reasonable prices. Very often they are kept on the mercy of the mill-owners. Therefore, the Government thought that one of the ways of giving relief to the handloom weavers would be to go into a new line of development expenditure and then see that this great handicap was removed. Therefore, we increased the expenditure on Co-operative Textile Mills and spent Rs. 1 crore instead of Rs. 50 lakhs. Like that we go on in each one of the items of expenditure and see that the plan is adjusted to suit the needs as they arise from time to time. Under the Plan expenditure for the Third Five-Year Plan, we will find that the actual expenditure is Rs. 340 crores as against the provision of Rs. 291 crores. The

4-10 p.m.

total preformance is therefore higher. At that time of drafting the plan, the Government might have thought that certain schemes might not be necessary, but as the plan proceeds under changed circumstances it may be necessary to take up new schemes. In this connection, I would like the House to appreciate one important factor. When we spent Rs. 340 crores during the last five years, we came before the Legislature with the Budget in which we provided for all the expenditure. If Members thought that the provision of expenditure under that head was not properly made, then the Government would have explained the position to the House. But it would be difficult for the Government at this stage to explain the various details of expenditure under the **Plan.**

திரு. க. அன்பழகன் : திட்டத்தில் தரப்பட்ட விவரங்களின்படி செலவழிக்கப்படாத ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழும் எந்த எந்தத் திட்டத்தில் எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவிக்கப்படவில்லை. புதிதாக மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் திட்டங்கள் தான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தெந்தத் திட்டங்கள் கடைசியில் 1964–65-ம் ஆண்டில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டன என்ற விவரங்கள் தான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு முன்பு அந்த அந்த வருஷங்களில் எந்த எந்தத் திட்டங்கள் நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளன என்ற விவரங்கள் தெரிந்திருந்தால் அவைகள் நிறுத்திவைக்கப்படுவது பாதகமா, பாதகமில்லையா என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

THE HON. SRI VENKATARAMAN : Sir, this is a sort of appraisal which was given some time earlier. Now what I am submitting to the House is that if hon. Members had really wanted some particular schemes, and they found they were not included in the Budget presented to the House, it would have been open to them in the Budget discussion to ask why they were not included. That would be more useful as a Budget discussion. I am not finding fault with the Legislature for not having done that. But I say that we have obtained the sanction and approval of the Legislature, because these various schemes have been included in the Budget every year, and the expenditure in respect of these items has been put through. What we originally put in the plan has been approved by the House. That is all what I want to say. But the more important aspect which I would like to urge before the House is that the plan is not such an inflexible strait-jacket but that the plan could and should be made to suit particular circumstances. Now there are a number of items in respect of which, we have to make a change. For example, some equipment is not available—the Universal Auto frame—which the hon. Member referred to. It was intended to be operated by the ordinary pulley. After experiments it was found that it was impossible. Could we go on spending money on it? We try to do something. We have schemes for having smaller tillers and tractors, small harvests and all these things. We want to introduce all these things and for that purpose

9th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

we are starting the Agro-Industries Corporation. But in the course of our experiments, if we find some of these instruments and equipment do not suit our country or that the people do not take to them, we must have the lattitude to give them up and try to do something which the people can take up. Therefore, I would humbly submit that the fact that certain items of expenditure have not been incurred or that a few items have been dropped has not deterred us from the fulfilment and the achievement of the Third Plan.

Sir, there was also mention about the difference of opinion existing among the people in the Government with regard to the plan. Some members referred to the opinion expressed by one of the Cabinet Ministers. Some others expressed the point of view that the Prime Minister himself has said something which gave the impression that the Plan should be postponed or delayed or something of that kind. Sir, the Congress is a democratic party. Until a decision is taken, everybody has got a right to express his views. And everyone naturally wants that his point of view should be heard and understood and fully considered by the other. Once the National Development Council takes a decision, they will implement it implicitly. But until the decision is taken, it is good that the differences are expressed, the various points of view are brought out and people are allowed to express their opinions on them. The public reaction is watched and then finally a decision is taken. There are certainly different points of view in respect of the plan to-day. Nobody can deny that. There are two different views, one saying that it should be a smaller plan and another saying that the plan may be just delayed by a year or two. There is yet another view which says that the present plan is not enough, that Rs. 22,000 crores is too small and that it should be somewhere about Rs. 26,000 crores. All these points of view are discussed. It is because some happened to be in office, the view which they expressed got wide publicity giving the impression that it is the final decision on the matter, and not just the opinions of various people who are to take a final decision on the plan. This does not in any way affect the plan nor does it show there is any difficulty in planning nor is there going to be any serious draw-back in the fulfilment of the plan. Once it is finalised, I submit that it will be put through with all the enthusiasm which the Party has already exhibited.

Now, the other general point which was raised was that in the Third Plan our performance had not been satisfactory. In support of that point it was argued that the troubles, difficulties and hardships, woes and ills of our people had not been wiped out. Sir, when we drew up the plan, we gave certain targets and said we would achieve them. I do not think anybody can say that with the fulfilment of the Second or Third Plan, all the problems of humanity in India will be solved. Nobody said so and nobody can even say so. In fact our problems are growing. The mere fact that they are growing does not show

that we have not fulfilled the plan. But it only shows that in spite of the fulfilment of the plan, the problems are still there. As far as I know, there is no country which has solved all its problems. Even most advanced countries like the United States of America and others have very serious problems of the slums. New York City is infested with slums. They have not been able to solve this slum problem. They tried their best to have any number of housing schemes and put them through. But still the slums grow. No country in the world to my knowledge has solved all its problems. If it has solved all its problems, then there will be practically no Government to do any work. The position with regard to India is, years and years of backwardness, our being late in the field of industrialisation and our coming into the field of freedom at a time when other countries in the world had attained freedom much earlier ; these have accentuated the tremendous problems in our country. The moment people became free, they began to ask for conditions which existed in some of the best and most advanced countries of the world. To them, it is no answer to say that they will have to go, through all the period of suffering, which the others countries, which have attained a higher standard of life, have undergone for centuries. To the extent that we told the people that, on becoming free, we would endeavour to raise the standard of life to such an extent as to make their life easier and more comfortable, we have got to discharge the obligation we have undertaken. But in trying to discharge that obligation, I can only say that we can fulfil the targets, and also we can even do a little more than the tragets. But we cannot say that we have solved all the problems.

Take the food problem. To-day we have done our best so far as this State is concerned. We have increased the production from 28 lakhs tonnes to 65 lakhs tonnes. But, then, it does not solve India's problem. It is a problem of the nation. The whole nation requires more food. There are various reasons why more food is required by the nation. It is not only a question of population. It is also a question of raising the standard of life of the people. Once the standard of living of the people begins to increase, then the demand for food increases in proportion or even a little more. Similarly, the demand for cloth the demand for amenities, housing and all these things, increases in proportion with every increase in the standard of life of our people.

Take for instance, the question of education. We have done the best. Everybody acknowledges this. Not even the Opposition has criticised the performance of the Madras State in respect of school education which we have given to a number of boys. We have admitted into schools all the boys and many are getting mid-day meals and so on. But then it does not solve the problem. It produces new problems. They study up to S.S.L.C. Then the question arises regarding their admission to University and technical schools and colleges, their employment, their absorption in factories,

4-20 p.m.

and so on. Can anybody say that it was the Government's fault to have given education to the people? The mere fact that we have performed a certain task is itself the basis for further problems arising out of it. Supposing we have not performed the tasks, not to spread S.S.L.C. education to more than a lakh of students, but kept our school leaving population at only 30,000 then there will be no difficulty for seats in the colleges. Actually, we will find then that there are more colleges than the students. It used to be so in the days when I joined the Intermediate. The Principal used to feel proud when a student came and joined it. Now, I am saying this to show how untenable the criticism is when we say that the Third Plans has not yielded any results and that the Third Plan has been a failure merely because all the problems of India have not been solved by the Third Plan. I am not sure whether with the Third or even with the Thirteenth Five-Year Plan we will solve all the problems of India. The problems will go on increasing with every increase in the standard of living. So long as the desire for improvement is there, we will have to continue to do this so that we may keep up the tempo of development. Therefore, I do not want to take more of the time of the House to show how in respect of each one of the items, the Government have performed more than what they have planned. All this is printed and given in a book form to hon. Members. As I said already, there may be one or two cases of modifications or changes made in the Plan, but that does not detract from the performance of the Plan.

Then, Sir, I will proceed to deal with some of the particular questions which have been raised in the course of the debate. The hon. the Leader of the Opposition raised a number of points with many of which I am very proud to say the Government are in agreement. That the slums should be cleared and the problem should be dealt with, is a matter on which there can be no difference of opinion. But the difficulties in having the slums cleared are well known to all the Members of the House. The reluctance of the slum dwellers themselves to move out of the place, the very high density of the population in some slum areas, and the very heavy cost of acquiring lands within the city in which they live are some of the gigantic obstacles in the way of slum clearance. But I am glad that the hon. Member Sri Anbazhagan raised the point about acquiring large blocks of land for the purpose of developing satellite towns. I wish to inform him that even in the Third Plan we have done it. We acquired 1,200 acres of land in the West Madras area, from Shenoy Nagar going right up to three miles west of that area. We have acquired another thousand acres in North Madras, Vyasarpady, for a composite scheme of rehabilitation of slum dwellers, the low and the middle income group people. In Kodambakkam-Pudur again we have acquired a thousand acres. We have also acquired an area of 600 acres within the city itself. We have therefore acquired somewhere near 3,600 to 3,800 acres for the purpose of putting the neighbourhoods of statellite towns to relieve conges-

tion. All of them are now in various stages of implementation. The Kodambakkam-Pudur first stage is practically complete. The South Madras Scheme—Urur scheme—is half way through. We have difficulties in getting possession of the lands in West Madras area. A lot of writ petitions held up the land acquisition and therefore we could not proceed very fast. But I want to inform the House that this has been given the highest priority. Not only have we done this for this City but we have done it in all mufussal areas. We have acquired 500 acres in Tiruchi and another 500 acres in Madurai. We have taken all the important centres where there is strong concentration of population, and we are trying to do our best.

Then, Sir, the hon. the Leader of the Opposition said that we should rely more on our own resources than on expecting help from other States. And that is why I think my Hon. Colleague, the Minister for Public Health, stated that we would rather have the Cauvery scheme put through than look forward to the Krishna-Pennar scheme. In the present stage of the inter-State relationship, I am afraid, many of the inter-State schemes will be delayed. I do not see very bright hopes of inter-State schemes being given high priority. It will require a lot of persuasion and discussion, and it may take some time. But our needs are very urgent and therefore I entirely agree with the hon. the Leader of the Opposition that where our needs are concerned and where our needs are urgent, and where we cannot afford to wait for some time, we should rather rely on our own resources and try to put through the schemes.

Another point which he raised was about production of steel. He has quoted a very high authority who says that steel is likely to go out of use as many alloys and substitutes are taking its place and that money spent on steel would really not be worth while and only be a waste in the future. What he said was about countries which had advanced very far. So far as our country is concerned, our total production of steel is only 4.5 million tonnes and this is hopelessly inadquate for our needs. I know there are a few basic things which cannot be substituted except with steel. And steel is going to be one of the primary materials required to build machinery, equipment and so on. Therefore, I would earnestly plead with him to approve of the policy not only of this State in insisting on the Salem plant but also of the Government of India giving a very high priority for steel.

Then, Sir, in the matter of education there has been some difference of opinion between the hon. the Leader of the Opposition and the hon. Member Sri Anbazhagan. While the hon. Member Sri Anbazhagan appeared to favour a ten-year school course, the Vice-Chancellor was very much in favour of the present educational system which we have adopted. This has been a matter of great deal of discussion, and the State Education Committee has come to the conclusion that the eleven-year course which we have now adopted is the best so far as this State is concerned. When the Education Commission recently visited Madras,

9th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

our Chief Minister also discussed with the Education Commission, and it appears to us that even the Education Commission, which has a partiality for the Higher-Secondary type of schools, seems to approve, far as this State is concerned, the eleven-year school course, and the arrangements of its education pattern for the technical and University course to suit this particular system. And it is our impression that they have approved of this scheme so far as this State is concerned. We are trying to divert the boys from this particular stage into the polytechnics or to the colleges, as the case may be. Some of them may even go into the industrial training institutes in which, for certain particular trades, education up to S.S.L.C. is insisted upon. I do not think that we should go on changing the pattern of education. I think more harm is done by changing the pattern often than by even having a bad pattern continuously for a long period. Then the world will adjust itself to it. But if we go on changing, we do not give any occasion for any adjustment to take place, with the result we create confusion and chaos.

4-1 p.m.

The other question which the Hon. the Leader of the Opposition raised was about the school fees. Here is a matter of conviction to the party. We want to give free education to all the children. If we say that there should be some children paying school fees and others not, there will be discrimination. Then some of the children who are paying school fees will say, 'We are entitled to better treatment, better instruction and different treatment from others'. So far as schools are concerned, the less discrimination exists there the better for education. All children should be treated on a par and alike, and there should not be any occasion in which they may feel any discrimination. Sir, I hope the Vice Chancellor would agree with this position.

Then, Sir, the hon. Member Dr. Hande raised one or two questions, particularly regarding our revenues. He said that the increase in revenue from Rs. 90 crores to Rs. 160 crores was not due to the buoyancy as stated in the speech of the Hon. the Chief Minister but that it was due to inflation. He said he had some records to show that the rupee was now worth only 17 nP. Well, I do not know how far it is true or how far it is correct. But there have been various interested people talking with interested statistics. My reliance is on a publication which is international and which has nothing to do with any Government in any country. I am one of the people in the mailing list of the 'Monthly Economic Letter' of the First National City Bank, New York. It has branches throughout the world, and it has a very important economic division which goes into the question of the depreciation of the currency in the various countries of the world. This is what we find. In 1954, if the index figure was 100 so far as India was concerned, in 1964, it was 65, making an annual depreciation of 4.2 per cent. Sir, at the same time, in France, which stands next, if the index figure was 100 in 1954, in 1964, it was 64—less

than India, and the depreciation is 4.4 per cent annually. Israel is held up to us as one of the countries which has made tremendous progress especially battling against their worst natural obstacles. Now, here also you will find that if the index figure was 100 in 1954, it was 60 in 1964—a decade later—making an annual depreciation 4.9 per cent. These hardly justify the statement that the Indian rupee is now worth only 17 nP.

DR. H. V. HANDE : In the same statement it is said that between 1963 and 1964 it is 11.7. But they have not give the statistics for 1964–65. This has not taken into account the intrinsic worth of the rupee inside India but in terms of the foreign exchange.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member is not correct. In fact the index numbers for these are prepared according to the cost of living index in each country. If in 1954 the cost of living was 'X' and if the cost of living in that country in 1961, a decade later, was 'Y', a proportion is struck, and it is published. It does not compare between India and other countries. It compares 1954 India with 1964 India. It compares 1954 Israel with 1964 Israel, and there can be no better index than the cost of living index. That shows how the cost of living has been increasing and money depreciating. I am very sorry that a lot of people are unnecessarily creating a sort of wrong impression that the Indian rupee has weakened to an enormous extent. It may be all right so far as political propaganda goes and people may say that the Government have done this and that. But to make a statement in the Legislature is slightly different. In a public meeting, one may say, 'What is the rupee worth now? It is not even one nP '. I can go about saying what this Government have done and how this Government have put up a number of hospitals, etc. But in the Legislature to say that the Indian rupee has sunk to 17 nP. is hardly justified, and I would plead with responsible members that we should not do anything which will discredit our currency. These statements have a tendency to go about, and these will greatly harm our credit and our currency reputation abroad. Having said this. I do not want to dilate on this.

So far as the revenues are concerned, it has a very high rate of growth so far as this State is concerned. For this, there are a number of factors. The growth of industrial development in the State naturally brings more sales tax. Hon. Members are aware that in 1957 our general sales tax was Rs. 8.75 crores. In 1964, it is Rs. 20 crores. Even if we allow in this period of seven years a 30 per cent fall in revenue because of the depreciation in the value of the rupee, we cannot say that Rs. 8 crores has become Rs. 20 crores merely by depreciation. The reason why our revenues have shown such buoyancy is that there has been a very great tempo of economic development and industrial growth. The one industrial project to cite only one instance, the Mettur Aluminium industry,

9th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

which was started a few days back, will give me Rs. 15 lakhs by way of sales tax. The various yarn mills which have been put up will give us general sales tax as well as central sales tax, because the yarn is sold outside Madras. The growth of the economic development in this State has been of such an order as to give us more revenue without adding to the rate of the tax—again I want to emphasise 'without adding to the rate of the tax'.

Sir, there was general criticism in the House that there is an undue emphasis on public sector and that a lot of money is being spent by the public sector. I think Sri Subbiah Chettiar was very strong about it. But if we analyse the expenditure, we will find that every one of the items of expenditure, in respect of the public sector, is for the general welfare of the people, and that it cannot be avoided. For instance in the fourth plan, for minor irrigation, there is the provision of Rs. 2,500 lakhs. It cannot be said that irrigation should be in the private sector. Then there is 'Transport and Communications' including ports and roads. These are all public sector undertakings. A sum of Rs. 3,800 lakhs has been provided for these. Then we shall take Education. For general education, we have provided Rs. 79 crores. For technical education we have provided Rs. 15 crores. So, all these items of expenditure are really for the general welfare of the people, and none of these can be transferred to the private sector.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : What I say is not about the public sector activities. But I say that the Government are encroaching on trade and other businesses to the determent of the people.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I have been in the premise. I now came to the conclusion. I only stated that this was a thing which could not be avoided. 4-40 p.m.

The only sector in which both the public and private sectors can compete is the industrial sector. In public sector, the provision made for industries is Rs. 3,200 lakhs. In the private sector it is Rs. 2,400 lakhs. It cannot be, therefore, said, that the public sector has been given undue emphasis on this account. Even hon. Members, in the course of the debate, agreed that heavy industries and the defence industries must necessarily be in the public sector. The Neyveli Lignite Project could never have been put through in the private sector. There are many industries which cannot be taken up by private sector for sheer paucity of capital. If we take that into account and see these projects, which have been put in the public sector—they are all very heavy —we will see that they are beyond the pale of performance of the private sector. We cannot say that the sum of Rs. 3,200 crores for the public sector is too great while we have allotted Rs. 2,400 crores for the private sector. If we come to small-scale industries, we will find how realistic we are. In small-scale industries in private sector, there will be Rs. 400 crores, while in the public sector it will be only Rs. 280 crores, and even in that Rs. 280 crores,

industrial Estates will come in. It is this method by which we help the growth of private sector. In this way, I wish to emphasise the plan has given a very important role to the private sector, contrary to the impression that the private sector has been elbowed out. I beg to submit that the private sector has been given a very important and useful role to play in the field of industries and if the private sector fulfils our targets, our performance in the Fourth Plan will be certainly creditable. The fact that the Government have engaged themselves with new industries—small industries—can be due to various factors and circumstances. In order to provide unemployment relief, we will start match factories. This is not for earning any profit. Our Khadi scheme is really an unemployment relief scheme. If we don't have the Khadi Scheme, lakhs and lakhs of people living in the villages will not have even these twelve annas to live on. So, unemployment relief schemes have to be taken up from time to time to relieve distress in certain sectors of society.

Sir, much has been said about agriculture. I have already mentioned about the various aspects of agriculture. The only thing is that people say we have spent so much on agriculture and immediately we have not got the results. I want to point out that these are schemes which will not yield immediately results. For instance, the outlay on agricultural programmes is very largely on overheads like irrigation. That does not immediately yield results. Agricultural Extension Agencies, training of Agricultural graduates, promotion of research, etc., take time to yield results. These are inevitable and absolutely necessary, though we cannot make any headway or break through. In fact, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar specially mentioned that emphasis should be laid on research; not only that, but that it should be brought home to the agriculturists. These are things which will not yield results immediately, but will have a leavening effect over a long period.

The next point which was greatly urged is taxation. Time and again, hon. Members have said that there is very heavy taxation; we are not able to bear the burden and that the plan imposes an unconscionable burden on the people. Sir, it is true that, when we want to execute a large plan, we have to bear really the burden. Otherwise we will have to say we need not have the plan or we need not have a plan of this size. Even those who are always talking about cutting down the size of the plan are only eager to cut down in regard to things which they are not interested in. Mr. Anbazhagan is interested in education. He will certainly object to any cut in education. Dr. Lakshmanaswami Mudaliar will have cut in industries. If I say that I would like to cut down certain factories, he will not accept it. That is the attitude of mind in every critic. Nobody comes forward to suggest fairly that these are the heads of items in which we should reduce the plan and still keep up the tempo of development to meet our needs so that it will be impossible for us to examine any particular item and see if it can be cut down without causing very serious repercussions. Like the little waves,

9th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

which develop on dropping a little stone in the pond right upto the edge of the water, it will have serious repercussions all round. Therefore, it is difficult to accept that the plan can be cut here or there. We find that there is no unanimity with regard to the areas in which it should be cut.

In respect of taxation also, there are two different views. I am not going to canvass for either, but I want to place them before the House for mere information. There is one section of enconomists who think that the level of taxation in India is low. According to them, in India; the *per capita* income being so low as Rs. 350 or Rs. 360, our exemption limit of Rs. 3,000 for income-tax is very high and unconscionable. Therefore, they say, the taxation is low. On the other hand, foreign exchange is going to be a very difficult problem. How are we going to meet it? In order to get over the foreign exchange problem, the Government of India are now suggesting, for instance, the use of indigenous raw materials in the place of the imported, the use of indigenous machinery in the place of the imported and the opening of design centres which will design new machinery in the country itself. Sir, in order to do that, we must get at least a basic quota of foreign exchange. We cannot build from search. The hon. Member Subbiah Chettiar instanced Japan the other day, and said we had not achieved any improvement like Japan in the last ten years. He also said "Take Germany, we are nowhere near the development made by Germany in the last ten years." Even at the risk of taking a little time. I would like to give to the House an experience which I had in Germany. I went to Germany after the war, and then there was mere ramshackles. Everything was burnt to ashes. The factories were all in complete ruin. Ten years later, factories have sprung up and they are all producing much better than what they did before the war. I asked them, "Please tell me the secret as to how within ten years you are able to rebuild all these things, while we, with 15 years' experience, have not been able to go even upto 1/50th of 1/40th of what you have done." Then the economists told me, 'It is true that the war destroyed our factories, but the war could not destroy our skills. skills which have been developed through 200 or 300 years. Along with the other people in the world, we designed; we invented, we introduced new technology. new methods and that is still with us. Therefore, it was feasible for us to build'. It is the samething with Japan or any other country, which had taken part in the industrial revolution. No country in the world which has not participated in the industrial revolution and which did not advance along with the other countries in the field of industrialisation, has reached that amount of technological growth or industrial growth as India has done. Therefore it is wrong to compare India with Japan or Germany. We should see the skills that we are now developing. The progress is fast and we are able to dispense with foreign assistance as quickly as possible.

[Sri R. Venkataraman] [9th August 1965

I have only a few more small observations to make. If by chance I do not refer to other members, it does not mean that they have not made any valuable contribution; it is just because that they do not come under the classifications which I have adopted for replying.

The hon. Member Sri Rajah Iyer gave some valuable suggestions with regard to training schools. He said that in the training schools there should be no stipend at all and this stipend was a waste of money. I do not know how far Mr. Krishnamurthy would agree to that. But the point about training schools is that we will admit such number of training students as are required as teachers in the year to come. It is not general education. We cannot admit everybody into the training school. The purpose of training schools is to find and recruit the requisite number of teachers who will be required at the end of one or two years. And that is why we are not providing facilities for everybody to go into the training school.

4–50 p.m.

Sri Krishnamoorthy said that there were enormous extents of uncultivated lands. I would like to go with him and see them for myself. The *per capita* ownership of land in the State is 0.6 acre. This is one of the lowest, barring perhaps Kerala. There is not much land. The lands that we can see by the railway line are not cultivable at all, and even if they are cultivated, the cost of production will be much greater that the yield would be uneconomic.

Now, I am thankful to the members of the D.M.K. party for the support they have given to the Plan as a whole. They have dissociated themselves from another party, which said that the plan should be delayed or it should be reduced. In fact there may be differences of opinion with regard to the size of the plan. But there can be no difference of opinion as to the necessity for the plan. The hon. Members Sri N. V. Natarajan specially mentioned it and emphasised the point.

Two things which have been repeated by the members are the Salem Steel Plant and the Hogenekkal scheme. I have already stated that so far as the Hogenekkal Scheme is concerned, we have to get the consent of the neighbouring State, Mysore. We are doing our best. This is a case of what we call in Dickens's novel "Barkis is willing to marry, but Puggoty has to give consent". Here also we are keen on having the Hogenekkal Scheme. We are positive that it will be one of the cheapest hydro-electric schemes and it will be of immense advantage and use to the Mysore State also. Some little doubts and anxiety expressed by officials in the newspapers that this will hurt their share of waters, I am afraid, has no basis, because the sharing of water will be discussed between the two States in 1974, when the agreement expires and a new agreement will be entered into. There is no question of sharing the water. The water already flowing out of Krishnarajasagar will be utilised to the advantage of both the States. We

9th August 1965] [Sri R. Venkataraman]

have offered to them that we will share the cost of power in spite of the fact that one of the hydro-generators would be exclusively on the side of the Madras State. We look forward to the discussions turning fruitful. The Planning Commission Member in charge of Electricity, Professor Thacker, is coming over to Madras for discussions on the matter. After discussions with us, he will be proceeding to Mysore. Let us hope for the best.

So far as the Salem Steel Plant is concerned, we have done all we can. The Opposition or any other person in this State could not say that the Madras Government have failed in anything. We have taken advantage of the new and improved technology which utilises the low grade iron ore and lignite. We had all the experiments conducted so that nobody will be able to say : " No, the scheme is not technically feasible ". We have shut out any such argument by all the steps which the State Government took over the period. We have got the report in which the capital cost of steel per tonne in various other Hinduism Steel Projects, such as the Rourkela and Bhilai, is compared, and it has shown that the Salem Steel Plant will be comparable. I must express my gratitude and thanks to the Japanese Consulting Institute for their interest in this scheme. They are sending out a team. There can be no criticism whatsoever of this Government in respect of the Salem Steel Plant or the steps that they have taken to implement it. Of course there are a number of imponderables in everything. And there are some differences of opinion expressed in certain quarters. But I do hope that ultimately the scheme will be put through and we will have the only steel plant in the whole of India which will go into production and produce some steel in the Fourth Plan period. Even if the other plant are put through, even if they are sanctioned and money expended on them such as Vizag or Hospet plant—no one of these will go into production as soon and as quickly as the Salem Steel Plant, because all the preliminary work for the plant has already been completed and it is just in the position of immediately starting on work. I do hope that the Government of India will approve and include it in the Plan and we hope for the best.

Sir, I do not want to take more of the time of the House. I am sorry I have taken a little longer time than usual. I am very grateful to the House for the patient hearing they have given me and I trust they will approve the plan as a whole.

MR. CHAIRMAN : Now, the discussion on the Draft Outline of the Fourth Five-Year Plan is over. We will now take up the Government Bills.

[9th August 1965

V.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE COUNCIL RULES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That under Rule 21 (3) of the Madras Legislative Council Rules, the order business arranged in the list for today be revised and item (2) under ' Government Bills ' be taken up before item (1)."

MR. CHAIRMAN : The question is :

" That under rule 21 (3) of the Madras Legislative Council Rules the order of business arranged in the list for to-day be revised and item (2) under ' Government Bills ' be taken up before item (1).".

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CITY MUNICIPAL CORPORATION (AMENDMENT BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 16 OF 1965).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move :

" That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 [a] (L.A. Bill No. 16 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration.".

Hon. Members may remember that the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Act, 1961 came into force in April 1962. Several difficulties are now being experienced in the working of the principal Act and hence Government are considering the question of amending the Act comperehensively. As this may take some time, it has been decided to introduce a Bill containing a few important amendments to the Madras City Municipal Corporation Act, 1919. The following are the sailent features of the Bill :

The conditions of service of the Commissioner which included his pay, leave, leave salary, term of appointment, etc., can be regulated by Government under sub-section (5) of Section 7 of the Act. Hence sub-section (1) of Section 8 and Section 14 are unnecessary. Clauses 2 and 3 of the Bill seek to omit these provisions.

Under the proviso to section 24 of the Act if any resolution of the Corporation Council or a committee constituted under the Act contravenes any provision of any statute, rule notification, regulation or by-law or any order passed by the Government, an obligation is cast on the Commissioner to refer the matter to the Government for orders within 15 days of the passing of the

[a] Printed as Appendix II on pages 72–77.

9th August 1965] [Sri M. Bhaktavatsalam]

resolution and inform the council or the committee, as the case may be, of the action taken by him at its next meeting. The time limit of 15 days has been found to be too short. It is, therefore, proposed to enlarge the period to 30 days and also to empower the Government to grant an extension of time not exceeding 15 days. Clause 4 of the Bill as passed by the Assembly provides for this.

5-00 p.m.

Section 41 of the Madras District Municipalities Act, 1920, empowers the State Government to dissolve or supersede a Municipal Council, if in their opinion, the council is not competent to perform or persistently makes default in performing the duties imposed on it by law or exceeds or abuses its powers.

The Madras City Municipal Corporation Act does not contain any such provision and also similar to the provision in section 41 of the Madras District Municipalities Act, 1920. Further, though there are certain powers vested with the State Government like the power to call for records, to cause inspection to be made, to direct the taking of action, to appoint a person to take action in default at the expense of the Corporation and to cancel resolution and by-law, it has been felt on many occasions that the existing provisions are not adequate enough to meet certain contingencies. Hence it is proposed to amend the Madras Corporation Act for making this enabling provision on the lines of Section 41 of the Madras District Municipalities Act, 1920. Clause 5 of the Bill seeks to incorporate such a provision. A similar provision exists in Section 490 (1) of the Delhi Municipal Corporation Act, 1957. The Calcutta Corporation has also once been superseded for a period of four years up to 1952. A few days back, the Maharastra State Government has under the Nagpur Corporation Act, issued a show cause notice to the Nagpur Municipal Corporation as to why the Corporation should not be superseded as the Corporation has exceeded and abused its powers in the case of water-supply and repayment of loans.

Under Section 7 of the Act, the Commissioner, the two Assistant Commissioners and the Personal Assistant to the Commissioner are appointed by the State Government. Under section 85 of the Act, every appointment of a Health Officer, an Engineer, an Electrical Engineer, a Revenue Officer, a Chief Accounts Officer and an Educational Officer has to be made by the Council of the Corporation out of a panel of names prepared by the State Government. As these Officers are heads of departments, it is appropriate that they are appointed by the State Government themselves. Necessary provisions in this behalf have been proposed in the Bill.

The question of improving the administrative efficiency of the City Municipal Corporation has been engaging the attention of Government since a long time. After careful consideration, the Government have come to the conclusion that for this purpose the State Government should have the authority to provincialise any category of posts in the Corporation. To ensure that recruitment

is fair and impartial and that selections are made on merit, consultation with the Madras Public Service Commission is essential. Such consultation is done by Government in regard to posts to which they make the appointment. It is therefore considered that a similar procedure may be followed in regard to the posts under the Corporation also. Necessary provisions in this behalf are proposed in new sections 94 to 97.

Under the proviso to section 142 of the Act, no loan can be raised by the Council without the previous publication of the application under the Local Authorities Loans Act, 1914 and the rules issued thereunder. As this procedure involves delay, it is proposed to delete the provision requiring such previous publication. Clause 12 provides for this.

With these words, Sir, I commend the Bill, as passed by the Legislative Assembly, for the consideration of the House.

MR. CHAIRMAN : The amendment may also be moved so that the motion and the amendment may be discussed by the House.

SRI K. ANBAZHAGAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965) be referred to a Select Committee of the Legislative Council consisting of the following Members :—

The Hon. Sri S. M. A. Majid,
Sri K. Anbazhagan,
Sri M. Subbiah Chettiar,
Sri K. Rajaram,
Sri K. R. Ramasamy,
Dr. H. V. Hande, and
The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam (mover of the Bill)."

திரு. என். வி. நடராசன் : திரு. அன்பழகன் பிரேரேபித்துள்ள திருத்தத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The motion and the amendment are before the House for discussion.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகர கார்ப்பொரேஷன் சட்டத்தைத் திருத்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தங்களில் ஒரு சிலவற்றை ஆதரிக்கிறேன். கார்ப்பொரேஷன் அலுவலர்களின் அந்தஸ்தை அரசாங்க அலுவலர்களின் அந்தஸ்திற்குச் சமமாக ஆக்குவதற்குக் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தம் அவசியமானது. அதைக் கொண்டு வந்ததற்காக அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு சில திருத்தங்களை நான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். சென்னை நகரசபைக்கும் அதுபோன்ற மற்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் இப்போதுள்ள அதிகாரங்கள் அவசியம் இருக்கத்தான் வேண்டும். இந்த நாட்டில்

9th August 1965] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

மக்களாட்சி முறையில் அதிகாரங்கள் பரவலாக இருக்கவேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியினரே அடிக்கடி சொல்லி வருகின்றனர். அப்படி இருக்கும்போது, நகரசபைகளுக்கு அதிகாரங்களை அதிக மாகவே கொடுத்து வரவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரசபைகளின் காரியங்களைக் கண்காணிக்கவும், அவைகள் அடிக்கடி செய்யும் தவறுகளைக் கண்டிக்கவும் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருபகவேண்டியதுதான். ஆனால் அதற்கெல்லாம் இப்போதே அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்க, கல்கத்தா நகரசபைச் சட்டத்திலும், டெல்லி நகரசபைச் சட்டத்திலும், நம் ராஜ்ய டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிடீஸ் சட்டத்திலும் உள்ள ஒரு அம்சத்தைக் காட்டி, நகரசபை தவறு செய்யும்போது அதை "ஸுபர்ஸீட்" பண்ணுவதற்கு சட்டத்தில் வகைசெய்வது இந்தக் காலத்திற்கு ஏற்றதா, தேவையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இது தேவைதான் என்று ஒரு விதத்தில் வாதம் செய்தால் அதை நானும் முழுமனதுடன் ஆதரிப்பேன். ஆனால், இப்போதுள்ள அரசாங்கம் நேர்மையாகவும் நியாய மாகவும் நடக்கிறதா, இந்த அரசாங்கத்திற்கு இந்த அதிகாரங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று என் போன்றவர்கள் எண்ண வேண்டி யிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்திடம் நியாயமும் நேர்மையும் இல்லை என்பதற்கு நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்கள் சொல்ல முடியும். பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தமாக ஒரு சிறு உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்தபோது, சென்னைக் கார்ப்பரேஷன் உட்பட பல நகரசபைகள் இந்தியை எதிர்த்துத் தீர்மானங்கள் நிறை வேற்றின. அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தபோது, அந்தத் தீர்மானங்களை ஏன் ரத்து செய்யக் கூடாது என்று அவைகளை அரசாங்கம் கேட்டது. நான் இதை மிக மிக வரவேற்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள், நகரசபைகள் முதலிய ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் தாங்கள் கவனிக்கவேண்டிய காரியங் களைத்தான் கவனிக்கவேண்டும் என்ற கருத்துக்கு நான் முழு ஆதரவு கொடுக்கிறேன். நான் ஒரு பஞ்சாயத்தின் தலைவன். எங்கள் பஞ்சாயத்தில் இந்த நியதியைக் கூடியவரை கடைப் பிடிக்கிறோம். பல நகரசபைகளில் அரசியல் தலைவர்களுக்கு 'வெல்கம் அட்ரெஸெஸ்' சர்வசாதாரணமாகக் கொடுக்கப்படு கின்றன. சமீபத்தில், ஒரு நகரசபை 'ஆர்ச்' அமைப்பு கட்டக் கூடாது என்று சென்னை உயர்நீதி மன்றம் தடை விதித்திருப்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்த நகரசபையின்மீது அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக் கிறதா ? ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் ஆட்சியில் உள்ள நகரசபைகள் தவறு செய்தால் அதைக் கண்டிப்ப தாகத் தெரியவில்லை. இந்தி பிரச்னை மக்கள் பிரச்னையாக இருக் கிறது. அப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் மக்களின் கருத்துப் பிரதி பலிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சென்னை நகரசபை நிறை வேற்றிய தீர்மானத்தை அரசாங்கம் ஏன் அனுமதிக்கக்கூடாது? இந்த மசோதாவில் அரசாங்கத்திற்கு அளிக்கப்படும் அதிகமான

அதிகாரங்கள் துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படுமோ என்று ஐயுறுகிறேன். எனவே நான் ஆட்சேபிக்கும் ஷரத்துக்களையாவது கைவிடவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கார்ப்பொரேஷன் கமிஷனர் முதலிய அதிகாரிகளை இப்போது அரசாங்கம் நியமித்துவருகிறது. கமிஷனருக்குக் கீழுள்ள அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் உத்தியோகம், இலாகாக்களின் தலைவர்கள் உத்தியோகம் ஆகிய உத்தியோகங்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் பெயர்களிலிருந்து ஆட்களை கார்ப்பொரேஷன் பொறுக்கியெடுத்து நியமிக்கிறது. இந்த சிறு அதிகாரத்தைக் கூட ஏன் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து அரசாங்கம் பறிக்க வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒருசில நாட்களுக்கு முன் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் கூட—சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது—என்னிடம் சில குறைபாடுகளைத் தெரிவித்தார்கள். ஒரு எம்.எல்.ஏ.-யின் விருப்பத்திற்கிணங்க ஒரு மாவட்டக் கலெக்டரை மாற்ற அரசாங்கம் தன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆசிரியர்கள் ஒரு ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்கு மாற்றப்படுவதற்கு அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இவர்கள் இன்னும் மாற்றப்படவில்லை; இது சம்பந்தமாக ஆர்.டி.ஓ.-வை அங்கத்தினராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, பஞ்சாயத்து யூனியனின் அதிகாரங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் உத்தியோகம் போன்ற உத்தியோகங்களுக்கு, அரசாங்கம் அனுப்பும் பெயர்களிலிருந்து உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிப்பதற்கு கார்ப்பொரேஷனுக்கு இருக்கும் சிறு அதிகாரத்தைக் கூட அரசாங்கம் ஏன் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்? எல்லா அதிகாரங்களையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால், நகரசபைகள் இருக்க வேண்டியதில்லை; ஊராட்சி மன்றங்கள் தேவை இல்லை. அதிகாரங்கள் பரவலாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் இந்த அரசாங்கம் ஏன் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரங்களையும் தானே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை அரசாங்கம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மேலை நாடுகளில் இந்த மாதிரி நகரசபைகளுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பாக சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பல அமெரிக்க நாடுகளில் போலீஸ் வைத்து நடத்துவதற்குக் கூட நகரசபைகளுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி அதிகாரம் இருப்பதால் நகரசபையில் உள்ளவர்கள் நேர்மையாக நடப்பதால் கனடா நாட்டில் ஒரு மாநிலத்தில் அந்த மாநில அமைச்சரை நகரசபை போலீசார் விசாரித்து அபராதம் விதிக்கும் அளவுக்கு ஆட்சி நடக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நகரசபைகள் உள்ள நாடு ஜனநாயக நாடு என்று சொல்வதா, இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பறிக்கிற அரசாங்கத்தை ஜனநாயக அரசாங்கம் என்று சொல்வதா

9th August 1965] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

என்று புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. நகரசபைகளுக்கு மேலும் மேலும் அதிகமாக அதிகாரத்தைக் கொடுத்து நல்லமுறையில் அவர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தும்படி செய்து அரசாங்கம் கண் காணிக்க வேண்டுமே தவிர இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நினைத்தால் கலைத்துவிடுவோம் என்று ஆட்சி செலுத்துவது நகரசபைகளை வாழவிடுவது ஆகாது என்ற கருத்தைச் சொல்லி முக்கியமாக மற்ற சட்டங்கள் இருந்தாலும் அதிகாரங்கள் இருந்தாலும் அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் போன்றவர் களையாகிலும் நகரசபைகளில் அவர்கள் அமர்த்திக்கொள்ள அவர்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை எடுக்கவேண்டாமென்று கூறி இத்துடன் என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Chairman, at the very outset, I want to emphatically say that this Bill is conceived very unfortunately, and it should not have been brought before this House. The time at which this Bill is brought forward is very inopportune, because up to now, in the State, there is a peculiar complexion in regard to municipal authorities. Some of the opposition members are in charge of the municipal bodies. Let us take for instance the Corporation of Madras. It is in the hands of the opposition members. When this Bill is brought forward at this inopportune moment, there is a feeling creeping among the public and among the opposition members that there is a motive behind this Bill and that this Bill will endanger the very tenets of democracy and the very right of forming an effective opposition. That fear lurks into the public mind. There is a real feeling in the public mind that hereafter it may not be advantageous and it may not be useful to form a healthy opposition. Because, if the Madras Government can take away the fundamental right of running the corporate bodies from the hands of the opposition, tomorrow what will be the consequence? Suppose, the Central Government take away the fundamental rights of the State Government. What would the State Government feel in the matter? Suppose the opposition parties form the State Governments, and the Central Government then say that the rights of the State Governments will be removed and that the State Governments will be superseded, how will the State Governments feel? It is very important that every one of us should realise that this Bill is a very dangerous Bill making in roads into the very fundamental right of the people to form a strong opposition under the democratic system of Government. I beseech this Government and the Chief Minister to withdraw this Bill or at any rate to send it to a select committee to see that certain clauses which seek to supersede the powers of the Mayor are removed. For this purpose, it is imperative that the Government should re-examine the whole Bill and see that some sort of confidence is retored among the public that opposition parties have a right to exist. Otherwise the Government can straightway remove the opposition parties and take up the one party system. This is a very important point which

struck me, as I was going through the Bill. What prevents the opposition from forming a majority in certain municipal bodies and taking charge of the administration of the local bodies by themselves? How, in the name of justice, I ask, all these years, the Government never thought of bringing forward this Bill and how suddenly now they have brought forward this Bill when the opposition parties are gaining strength? Already there is power for the Government to see that proper action is taken if the municipal bodies make mistakes. Even to-day they might do so. Regarding certain points about the allotment of houses, the Government have given instructions to the Commissioner. Even without the present Bill, it was possible for the Government to give instructions to the Commissioner and the Mayor to remove completely a particular resolution that they have passed. Why should they psychologically damage the public confidence in the opposition parties running the corporate bodies, is my question. Therefore, I request the Government and I beseech the Chief Minister to withdraw this Bill or at any rate send it to the select committee. Already the employees in the corporation are discharging their duties well. If the Government think that a certain amount of freshness should be infused among the employees, they can provincialise them and withdraw this particular section which seeks to remove the powers from the Corporation. The Government can give better facilities to the employees; they can transfer them from one department to another or to the State Government and put some State Government employees in the Corporation. That would be all right and will solve the problem also. The question of administration is not the only one thing that has to be taken into consideration. The question of opposition parties coming to power must be taken into consideration. If the opposition parties express a particular view, why should we deny them that right to express their viewpoint?

Sir, I do not want to take any more of the time of the House. The only thing I want to stress is that my point is perfectly possible of adoption. The Government must realise their responsibility in allowing a healthy opposition to come up and in allowing a democratic set up to function in our State. The most essential thing in a democracy is that the opposition party should develop fully. The Government should see that no psychological damage is done to the confidence of the people in running the municipal bodies. The Government should see what will happen if this Bill is passed into an Act.

With these words and with the hope that the Chief Minister will accept the amendment to refer this Bill to a select committee, I resume my seat, Sir.

5-20 p.m.

* திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சி மன்றத் திருத்த மசோதாவின் மீது கனம் உறுப்பினர் திரு. க. அன்பழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை வழி மொழிகின்ற வகையில் எனது கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். நான் இங்கே சட்டப் பிரச்னைகளை எடுத்துக் கூற விரும்பவில்லை,

9th August 1965] [திரு. என். வி. நடராசன்]

அந்தச் சட்டத் துறையிலும் அதிகமான அனுபவமோ அல்லது சட்டத் துறையில் அதிக ஞானம் பெற்றவன் என்றோ சொல்லிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. நான் அறிந்தவரையில் சர்க்கார் முன்பு, குறிப்பாக முதலமைச்சர் முன்பு சில கருத்துக்களை வைக்க விரும்புகிறேன். மாநகராட்சியின் நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் கண்காணிப்பதற்கான பல விதிமுறைகள் சட்டத்தில் இருப்பதாக அறிகின்றேன். குறிப்பாக மாநகராட்சியின் ரிகார்டுகளை எந்த நேரத்திலும் தருவித்து பார்த்து அதிலுள்ள குறைபாடுகளை கவனிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. உரிமை இருக்கிறது. அது 40-வது விதியின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. அதேபோல மாநகராட்சியின் ரிகார்டுகளை நேரடியாக போய் பரிசிலனை செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு போதிய அதிகாரம் இப்போது உள்ள நிலையிலேயே இருக்கிறது. அது 41-வது விதியின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. அதேபோல சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் சர்க்காருக்கு அதிருப்தியாக நடந்தால் அந்த குறிப்பிட்ட பிரச்னையைக் காட்டி அதில் இந்த விதமாகத்தான் நடக்கவேண்டு மென்று அவற்றிற்கு கட்டளையிட சர்க்காருக்கு அதிகாரம் 42-வது விதியின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. அது போதாது என்று எந்தக் காரியத்திலாகிலும் கார்ப்பரேஷன் சரியாக நடக்கவில்லை என்றால் பிரத்தியேக அதிகாரியை நியமிக்கவும், இப்படித்தான் செய்யவேண்டுமென்று கட்டளையிடவும், கார்ப்பரேஷன் நிதியிலிருந்து அவருக்கு சம்பளம் தரவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கவும் 43-வது விதியின் அடிப்படையில் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. கார்ப்பரேஷனின் எந்தத் தீர்மானத்தையும் சர்க்காருக்கு 15 நாட்களுக்குள் அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அப்படி அனுப்பப்படும் தீர்மானங்களுக்கு 15 நாட்களுக்குள் சர்க்கார் ஒப்புதல் அளித்தால்தான் தீர்மானங்கள் நடைமுறைக்கு வந்ததாகக் கொள்ளமுடியும் என்ற உரிமை 43-வது விதியில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் இந்தி எதிர்ப்பு கலவரத்தின் காரணமாக சில நகர மன்றங்கள் நிறைவேற்றிய கண்டனத் தீர்மானங்கள், அனுதாபத் தீர்மானங்கள் ஆகியவைகளை சர்க்கார் ரத்து செய்திருப்பதை கனம் முதலமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மாநகராட்சி மன்றம் நிறைவேற்றும் தீர்மானம் இந்த முறையில்தான் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கட்டளையிடும் எல்லா உரிமைகளும் இருக்கும் போது, இந்தத் திருத்தத்திற்கு என்ன அவசியமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக மாநகராட்சியில் இருக்கிறது, எனவே அதைப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏதாவது சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா என்பது எனக்கு ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு கார்ப்பரேஷனின் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பதற்குப் பதிலாக, ஜனநாயகம் வாழ வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில், மாநகராட்சியை சர்வாதிகாரப் போக்கில் கலைத்துவிடும் நோக்கத்தில் மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது, ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கும், பண்புக்கும் ஊறு செய்வதாகும்

என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகிறேன். எனவே இது மிகவும் முக்கிய பிரச்னையாக இருப்பதால், செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுவதன் மூலம், அங்கு நடைபெறும் விவாதத்தை வைத்து சர்க்கார் நல்ல முடிவெடுக்கத் துணையாய் அமையும். இந்தப் பிரச்னையில் சர்க்கார் ஜனநாயக உணர்வோடு நடந்தது என்பதற்கு அடையாளமாக குறைந்த பட்சம் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகர முனிசிபல் சட்டத் திருத்தத்தின் அடிப்படையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல அனுமதி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி திருத்தங்கள் தேவையா என்று யோசிக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் "Government for the people. by the people" என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். அந்தக் குறிக்கோளை வைத்துத்தான் நாம் அரசாங்கம் நடத்துகிறோம் என்று ஓயாமல் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அன்னிய ஆட்சி இருந்த காலத்தில் கூட முக்கியமாக நகராட்சிக்கும் சென்னை மாநிலத்திலுள்ள கார்ப்பரேஷன் போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்குமுள்ள அதிகாரத்தைக்கூட எடுக்கவில்லை. அவற்றை அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் ஏதாவது தவறு செய்தால் அந்த ஸ்தாபனத்தை கலைத்து விட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் மூலமாக அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இந்த திருத்தம் வந்திருக்கிறது. கமிஷனர் போன்ற அதிகாரிகளைத்தான் அரசாங்கம் நியமித்து வந்தது. இப்போது அதற்குக் கீழேயுள்ள அதிகாரிகளையும் நியமிக்கவேண்டுமென்று சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த முனிசிபாலிடியாக இருந்தாலும் கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய ஆட்களுக்கு ஆட்சேபனை சொல்லமாட்டார்கள். 'அந்த மாதிரி அதிகாரிகளை அனுப்புகிறோம்; அவர்களால் உங்களுக்கு நிர்வாகம் எளிதாக இருக்கும்' என்று அனுமதி பெற்று அனுப்பினால் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஜனநாயக ஆட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டு மக்களுக்கு இருக்கிற சிறிய உரிமைகளை முனிசிபாலிடி போன்றவைகளின் காரியங்களில் குந்தகம் விளைவிக்கும் அளவில் எதற்காக செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். மக்களாட்சி இந்த நாட்டில் நடக்கிறதா, இல்லையா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கும் போது அதிகமாகக் கூட கேட்கவில்லை. இந்தத் திருத்தத்தை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி அங்கே விவாதம் நடத்தி அவசரப்படாமல் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்காவது அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்து மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்ற குறிக்கோளைக் கொள்ளாமல் செலக்ட் கமிட்டி மூலமாக இன்னும் தேவையான திருத்தத்தைக் கூட சேர்த்து செய்யலாம். அப்போது அரசாங்கம் நல்ல காரியம் செய்ய வழிவகை ஏற்படும். மெஜாரிட்டி பலத்தைக் கொண்டு அரசாங்கம் இதைச் செய்தார்கள் என்ற பழிச்சொல் ஏற்படாத

9th August 1965] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

வாறு, முக்கியமாக மெட்ராஸ் சிட்டி கார்ப்பரேஷனுக்கு மட்டும் இதை அவசரப்பட்டு செய்யவேண்டியதில்லை. மேல் நாடுகளில் உள்ளதைப்போல முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமே தவிர இருக்கிற அதிகாரத்தை எடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, செலக்ட் கமிட்டிக்கு இதை விட வேண்டுமென்று கூறி இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, நான் மதுரை ஜில்லா போர்டு தலைவனாக இருந்தேன். அப்படியிருந்த போது ஒருமுறை ஜில்லா போர்டு கலைக்கவேண்டுமென்று சட்ட மன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் வந்தது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர் அனுப்ப வேண்டியிருந்தது. அப்போது ஜில்லா போர்டு செகரட்டரியாக வி. கே. ராமசாமி முதலியார் இருந்தார். அவர் அப்போது எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். ஜில்லா போர்டு கலைப்பது அநீதி. ராஜாஜியிடம் அதைக் கலைக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு வர வேண்டுமென்று எழுதியிருந்தார். அவருக்கு நான் பதில் எழுதினேன். ஜில்லா போர்டு கலைக்கும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அந்த அரசாங்கத்தை மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அப்படி உள்ள அரசாங்கம் செய்தது தவறு என்று குறுக்கே நிற்கவும் கலைக்கவேண்டாமென்று கேட்கவும் தயாராக இல்லை. பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக அங்கே வந்து கெஞ்சிக் கொண்டிருக்க முடியாது என்று தெரிவித்துவிட்டேன். ஜில்லா போர்டுகளைக் கலைத்து ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு கூட சென்ற காலத்திலே கேரளாவிலே கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் வந்தது. அந்த சர்க்காரைக்கூட கலைத்துவிட்டு மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தை மேற்கொண்டது. இப்பொழுதுகூட கேரளாவிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் போதிய மெஜாரிடி இல்லை என்ற காரணத்தால் கவர்னர் ஆட்சி வந்தது. நான் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன் என்றால் இந்த சட்ட மன்றம் சர்வ வல்லமை வாய்ந்தது; எல்லாவித அதிகாரத்தையும் கொண்டது என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்தபோது சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதுதான் மரியாதை, ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை, அப்படி இருப்பது பிரயோஜனமும் இல்லை என்று எண்ணினேன். சட்ட மன்றம்தான் உயர்ந்தது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். இந்த மசோதா வந்ததைப் பார்த்தால் 5, 6 தினங்களாக ஒரு சந்தேகம் வந்தது. இந்த சட்ட மன்றத்துக்கு ஒரு குட்டி கார்ப்பரேஷனைக்கூட கலைக்க அதிகாரம் இல்லாமல் இருந்ததா, அது இப்போதுதான் வரவேண்டுமா என்ற எண்ணம் வந்தது. இந்த கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்கும் அதிகாரத்தைப் பெறுவது ஜனநாயகத்துக்கு உகந்தது அல்ல என்று கூறிக் கொண்டிருப்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

5-30 p.m.

இந்தக் கார்ப்பரேஷனில் நடக்கும் சம்பவங்கள் முந்தாநாள் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். மெரீனு கான்டீனேயே சாப்பிட்டு விட்டார்களாம். எல்லோரும் கான்டீனில் சாப்பிடுவார்கள். இவர் கள் கான்டீனேயே சாப்பிட்டுவிட்டார்களாம். இதே மாதிரி குமுதம் பத்திரிகையில் ஒவ்வொரு வாரமும் தவருமல் கார்ப்ப ரேஷன் விஷயம்பற்றி பத்தி பத்தியாக மாறி மாறி எழுதிக்கொண் டிருக்கிருர்கள். இப்படி எழுதிக் கொண்டிருக்கும்போது இந்த கார்ப்பரேஷனைக் கலைக்கும் அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இல்லே யென்ருல் இந்த சர்க்கார் எதற்கு இருக்கிறது? இந்த அதிகாரம் மிகவும் அவசியம். கார்ப்பரேஷனிலே இருந்து எந்த அதி காரத்தை எடுத்துவிட்டார்கள். 3 பேர் ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி என்று சொல்லி 5 கோடி ரூபாயை பங்குபோட்டுக் கொள்கிருர்கள். அந்த அதிகாரம் அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்பதுபோல் இருக்கிறது கனம் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் சொல்வது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: நண்பர் அவர்கள் சொன் ஞர்கள். ஐந்து கோடி ரூபாயை பங்குபோட்டுக் கொள்கிருர்கள் என்று. ஐந்து கோடி ரூபாயை பங்கு போடுகிற ஆட்களை இன்று அரசாங்கம் தண்டிக்க பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த சட்டங்களை மறந்துவிட்டார் என்று நினைக்கிறேன். ஐந்து கோடி ரூபாய் அல்ல, ஒரு பைசாவை திருடியவனைக்கூட பிடிப்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முக்கிய வேலை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: on a point of order sir, மூன்று பேர் சேர்ந்து 5 கோடி ரூபாயை பகிர்ந்து எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்கிருர். அதை எடுத்து வாதடுவதற்கு அவர்கள் இந்த சபையிலே இல்லை. சபையில் இல்லாதவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டை சொல்லத் துவங்கலாமா?

டெபுடி சேர்மன்: கனம் அங்கத்தினர் அடுத்தாற்போல் பேசும் போது சொல்லலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: 5 கோடி எடுக்கவில்லை என்ருல் ஆளுக்கு ஒரு கோடி என்று சொல்லுங்கள். எனக்கு ஆட்சேப மில்லை. இந்த கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடியவர் கள், ஊழல்கள் இல்லாமல் மாறி விடவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த தீர்மானம் வந்ததாக நான் எண்ணுகிறேன். இத்தகைய பயமுறுத்தும் தீர்மானம் ஒன்று ஏதேனும் தவறு செய் தால், 'உங்களைத் தண்டித்துவிடுவோம், கார்ப்பரேஷனேயே கலைத்து விடுவோம்' என்ருல் அங்கே இருப்பவர்கள் ஜாக்கிரதையாக இருப்பார்கள். நாம் கவனிக்காமல் விட்டால், அவர்கள் இஷ்டம்போல் ஆட்டமெல்லாம் ஆடி அந்த கட்சிக்கே கெட்ட பெயரைக் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். அந்த கெட்ட பெயர் வராமல் தடுக்கத்தான் இந்த திருத்த மசோதா வருகிறது. ஆகவே திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை அன்பழகன் அவர்கள் ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9th August 1965]

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: சட்ட மன்ற உபத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சி சட்டத் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு இருப்பதை பூரணமாக எல்லோரும் ஆதரிக்க கூடிய நிலை இல்லை என்பதை நாம் உணர்கின்றோம். அதற்குக் காரணம் இந்த மசோதா கொண்டுவந்த சூழ்நிலை அப்படி உண்மை யிலேயே நல்ல கருத்துடன் கொண்டு வரப்பட்டதோ இல்லையோ, அது கொண்டுவரப்பட்ட சூழ்நிலை அரசாங்கத்தினுடைய 'மோடிவை' (Motive) சந்தேகப்படக்கூடியதாக செய்கிறது. அங்கு ஆட்சி பீடத்திலே வீற்றிருப்பவர்கள் யார் என்பதை வைத்துப் பார்த்தால் இந்த மசோதாவை கொண்டுவரும் கட்டம், சந்தர்ப்பம், இந்த சந்தேகத்தை கிளப்ப அடிப்படையாக அமைகிறது. இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் குறிப்பாக நம் மாகாணத்தில் உள்ள முனிசிபாலிடிகளும், பஞ்சாயத்து யூனியன் களும் தங்களுக்கு கூடுதலான அதிகாரம் வேண்டுமென்று கோரிக்கை சொல்லிக்கொண்டே வருகின்றார்கள் பல ஆண்டுகளாக. ஆனால் கொண்டுவரப்படும் இந்த மசோதாவைப் பார்த்தால் அந்த கோரிக்கைக்கு தலைகீழாக அமைந்து இருக்கிறது. உள்ள அதி காரங்கள் கூடுதலாக்க வேண்டுமென்று மக்கள் கோரிக்கையை சமர்ப்பித்த நிலையில் கூடுதலாக கொடுக்க முடியாதது மட்டுமன்றி உள்ள அதிகாரங்கள் அப்படியே வைத்து இருக்கக் கூடிய நிலை மாறி உள்ளதையும் பறிக்கக்கூடிய சட்டம் வந்தால் அது பொது மக்களுடைய வெறுப்பை அதிகமாக அரசாங்கம் சம்பாதித்துக் கொள்வதற்கு வகை செய்யக்கூடியதாகும். இந்த மசோதாவை பிரேரேபித்து பேசிய நமது மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர் கள் சொன்னார்கள். முனிசிபாலிடி ஆக்ட் 41-ஆவது ஷரத்திலே எல்லா முனிசிபாலிடிகளையும் வரம்புமீறி செயல்படும் கட்டங் களிலே கலைத்துவிடுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அதிகாரம் கார்ப்பரேஷன் சட்டத்துக்கு இல்லாமல் இருந்தது. அதற்கும் கொண்டு வருவதற்குத்தான் இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன் முனிசிபாலிடி சட்டத்தின் 41-வது ஷரத்தின்படி அளிக்கப்பட் டிருக்கும் அதிகாரம் சரியான முறையில் பிரயோகிக்கப் படுகின்றதா, நியாயமாக நிர்வகிக்கப்படுகின்றதா என்று மக்கள் கேட்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறது அரசாங்கம். உதா ரணத்துக்கு சொல்லவேண்டுமென்றால் எல்லா முனிசிபாலிடி களிலும் எல்லா ஆண்டுகளிலும் சாதாரணமாக மதிப்பு வாய்ந்த தலைவர்கள் வந்தால் வரவேற்பு அளிப்பதும் அவர்களுடைய படங் களை திறந்து வைப்பதும் அன்றாட நடவடிக்கையாக இருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். திருநெல்வேலி முனிசிபாலிடியிலே சமீபத் திலே அருமை நண்பர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய படத் தையும், நமது இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் தனிப் பெருந்தலைவர் கண்ணியத்துக்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய படத்தையும் திறந்து வைத்தார்கள் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக அந்த முனிசி பாலிடியை ஏன் கலைக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் கேட்க முன் வந்தது என்றால் இந்த 41-ஆவது ஷரத்தின்படி அளிக்கப்பட்ட

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [9th August 1965

அந்த அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லும் குற்றச்சாட்டு நியாயமான குற்றச்சாட்டாகும். இப்படி மக்கள் அதிருப்தி அடையக்கூடிய வகையில் துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடிய சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு மேலும் அதை விஸ்தரிக்க முற்படுவது வரவேற்கத்தக்கதல்ல, நியாயமானதல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கார்ப்பரேஷனில் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறது. அதே இடத்தில் இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி கார்ப்பரேஷனில் ஆளும் கட்சியாக இருந்தால் நிச்சயமாக இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் வந்திருக்காது என்று நான் உறுதியாக சொல்வேன். ஒரு பள்ளம் மற்றவர்களைத் தள்ளுவதற்கு வெட்டினால் அந்தப் பள்ளத்தில் வெட்டுபவர்களே சில சமயங்களில் விழுந்துவிடுவார்கள். அந்த நிலையான முடிவு கொடுக்கக்கூடிய மசோதாதான் இந்த சட்ட திருத்த மசோதா என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அங்கே ஆட்சிபீடத்திலே இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்த மாகாண ஆட்சி பொறுப்பிலே காங்கிரஸ் வீற்றிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் இது தலைகீழாக மாறலாம். கார்ப்பரேஷனிலே காங்கிரஸ் ஆளும் கட்சியாக இருந்து இந்த மாகாண ஆட்சி பீடத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்து இந்த மசோதாவை அமுல் படுத்தக்கூடிய கட்டம் வந்தால் அந்த நிலையில் இது எவ்வளவு அக்கிரமமானது, அநீதியானது என்று காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்வார்கள். இந்த சட்ட திருத்த மசோதா எந்த நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப் படுகின்றது என்பதற்கு ஒரு 10 வரிகள் கொண்ட கருத்து ஒரு பத்திரிகையிலே உள்ளதை படித்தால் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். "சென்னை நகர சபை கடந்த பிப்ரவரி மாதம் 18உ ஒரு தீர்மானம்......"

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : படிக்கக்கூடாது. அதிலே இருக்கிறதை சொல்லலாம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தை ஒட்டி சென்னை நகர சபை நிறைவேற்றிய தீர்மானத்துக்காக அரசாங்கம் அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்ததாகவும், அந்த நோட்டீசின் பேரில் மாநகராட்சி மன்றம் மறுபடியும் கூடி சிந்தித்து 30உ தான் முதலில் தீர்மானித்த தீர்மானத்தை மறுபடியும் ஊர்ஜிதம் செய்ததாகவும், அதைத் தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கம் அந்த மாநகராட்சி மன்றத்தின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கமிஷனருக்கு உத்தரவு இட்டதாகவும் இந்த செய்தி கூறுகின்றது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இருந்ததாகவும் எனக்கு தெரிகிறது என்று சொல்லவேண்டும்.

9th August 1965]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இந்த மாதிரி மக்களால் பேசப் படுகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்ன உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது ?

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : சென்னை நகரசபை நிறைவேற்றிய இந்த ஹிந்தி எதிர்ப்புத் தீர்மானத்தை ரத்துசெய்ய அரசாங்கம் நகரசபைக்கு உத்தரவு அனுப்பியது. இந்த உத்தரவில், சென்னை நகரசபை இந்த எதிர்ப்புத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது ஏன் என்று காரணம் காட்டுமாறு அரசாங்கம் நோட்டீஸ் அனுப்பியது. ஒரு மாதத்திற்குள் நகரசபை பதில் எதுவும் அனுப்பவில்லை. தீர்மானத்தை ரத்து செய்யுமாறு நகரசபைக்கு அரசாங்கம் கூறியது. இது சம்பந்தமாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு நகரசபை அதிகாரிக்கும் (கமிஷனருக்கும்) உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

5-40 p.m.

இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், ஹிந்தியை எதிர்த்து இந்த நகரசபை தீர்மானம் போட்டதால் இந்த நகரசபையினரைப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் எப்போது நினைத்தாலும் இந்த நகரசபையைக் கலைத்துவிடுவதற்கான அதிகாரத்தைத் தான் பெற்றுக்கொள்வதற்கு சட்டத்தில் வகை செய்வதற்கான இந்த மசோதா, ஜனநாயக அடிப்படையை அதிரச் செய்யக் கூடியது. இந்த மசோதாவை சட்டமாக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது நியாயமற்றது. இந்த மசோதாவில் வேறு சில அம்சங்கள் வரவேற்கத்தக்கவையாக இருந்தாலும், மாநகராட்சியைக் கலைப்பது சம்பந்தப்பட்ட ஷரத்தை நீக்க வேண்டும் அல்லது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. அன்பழகன் பிரேரேபித்துள்ள திருத்தத்தின்படி இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்காவது விட வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஜனநாயக அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் முன்னதாகவே கொண்டு வந்திருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். சென்னை மாநகரத்தில் ஏழை மக்கள் எவ்வளவோ அவதிக்கு ஆளானார்கள். இந்த மசோதா இப்போதாவது வந்ததே என்று மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். இந்த மசோதா வருவது குறித்து இன்று சென்னையில் சந்தோஷப்படாதவர்கள் யாரும் இல்லை. இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்காக இந்த சர்க்காருக்கு நாம் எல்லோரும் நன்றிசெலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். சென்னை நகரசபையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பதால் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகக் கருதுவது முற்றிலும்

தவறு. கடந்த காலத்தில் ஒரு ஊரில் இரண்டு ஆட்சிகள் இருந்த போது மக்கள் எவ்வளவு அவதிப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

(Mr. Chairman in the Chair)

ஜனநாயகத்தில் அரசாங்க அலுவலகங்களை அனுசரித்து ஸ்தல ஸ்தாபன அலுவலகங்கள் நடக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மாநகராட்சியைப் பழிவாங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இது கொண்டு வரப்படவில்லை. இது முற்றிலும் நல்ல மசோதா. இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 1919-ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவின் ஆய்விற்கு விட வேண்டுமென்ற பிரேரணையை வற்புறுத்தி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது, 1919-வது ஆண்டிலிருந்து 1965-வது ஆண்டு வரையில்—அதாவது ஏறத்தாழ 45 ஆண்டுகள்—தொடர்ந்து இயங்கிவந்த சட்டம் போதாது என்று கருதப்பட்டு, திடீரென்று ஆளும் கட்சியினரின் ஆர்வத்தால் இங்கே கொண்டுவரப்படுகிறது. இத்தனை ஆண்டுகள் வரையில் மாநகராட்சி இயங்கப் போதுமானதாக இருந்த சட்டம் இப்போது தான் போதுமானதாக இல்லை என்ற முடிவிற்கு மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் என்றால், இப்போது மாநகராட்சி மன்றத்தின் மீது என்னென்ன குற்றங்களைச் சாட்ட ஆளும் கட்சியினர் விரும்புகின்றனரோ அவைகளைவிட அதிகமான குற்றங்கள் சாட்டப்படத்தக்க விதத்தில் இதற்கு முன்பு ஆளும் கட்சி மாநகராட்சியில் அதிகாரத்தில் இருந்தபோது அது நடந்து கொண்டிருந்தது என்று கூற விரும்புகிறேன். இன்று சாட்டப்படும் குற்றங்கள் உண்மையாக நடந்தவையாகக் கருதப்பட்டாலும், அவை முன்பு நடக்காதவை அல்ல என்பதை நான் வாதிட்டு நிலைநாட்ட முடியும்.

நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளைப் போக்க இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுவதாக மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படியானால், அந்த வகையில் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். என்னென்ன நடவடிக்கைகள் தனிப்பட்ட முறையில் எடுக்கப்பட முடியாமல் கமிஷனர் மூலம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமோ அதற்கான வழிகள் ஆராயப்பட வேண்டும். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மாநகராட்சி நிர்வாகத் துறை மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தான் மத்தியக் குழுவும் வட்டாரக் குழுக்களும் அமைக்கப்பட்டன; பல்வேறு தலைவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இப்போது மேயரும் மத்தியக் குழுத் தலைவரும் வட்டாரக் குழுக்களின் தலைவரும் பொறுப்பேற்றுத் தான் அந்த அந்த காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஐந்து கோடி, ஆறு கோடி

9th August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

ரூபாயை மூன்று பேர்கள் பங்கிட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியாகாது. மாநகராட்சி அதற்கு நிச்சயம் இடம் தராது.

சிற்றுண்டி விடுதிகளை ஏறத்தாழ 16 ஆண்டுகளாக வாடகைக்கு விட்டதில் என்ன வாடகைக்கு அவை விடப்பட்டனவோ அதை விடச் சற்று அதிகமான தொகைக்கு வாடகைக்கு விட்டிருந்தால் ரூ. 1,15,000 அதிகமாக வசூலித்திருக்க முடியும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கே ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது.

அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கத்திற்கு இப்போது போதிய உரிமைகளும் அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. மாநகராட்சி மன்றத்திலுள்ள கமிஷனரும் அங்குள்ள இலாகாக்களின் தலைவர்களான ஹெல்த் ஆபீசர், என்ஜினியர்கள் போன்றவர்களும் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், அதை நான் வரவேற்பேன். அவர்கள் அரசாங்க ஆலோசனையுடன் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இந்த ஆட்சி தவறு செய்கிறது என்று ஆளுகிற காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கருதுகிற காரணத்திற்காக அதைக் கலைக்கிற அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பது நிச்சயமாக சொல்வேன் சட்டமன்றத்திலோ அல்லது சட்டசபையிலோ நிறைவேற்றப்பட்டாலும் அதற்கு ஆளும் கட்சி செல்வாக்கு வலிவு காரணமே தவிர நீதி காரணமாகாது. கலைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதிலிருக்கிற உள் நோக்கத்தை எதிர்க்கட்சியினர் எடுத்துக் காட்டினார்கள். இந்த மசோதாவில் என்ன நோக்கம் வற்புறுத்தப்படுகிறதோ அது முன்பே சொல்லப்பட்டுவிட்டது. 1963-ல் நடைபெற்ற மாநகராட்சி தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெருவாரியான வெற்றி பெற்றவுடன் அதைக் கண்டிக்கும் வகையில் காங்கிரஸ் பேச்சாளர்களும் தலைவர்களும் மேடையிலே பேசியதைக் கேட்டோம். இவர்கள் எத்தனை நாளைக்கு கார்ப்பரேஷனிலே இருக்கமுடியும்? அப்படி இருக்கவிடுவோமா, கலைத்துக் காட்டுவோம், என்று மேடையில் சொன்னார்கள். இன்று கலைக்கச் சட்டம் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். காங்கிரஸ் பேச்சாளருக்கு அரசாங்கம் பெற்றிருக்கிற உரிமையில் அத்தனை துணிவு எப்படி ஏற்பட்டது? பெரும்பாலான வலிவு உங்களுக்கு இருப்பதால் எதையும் சட்டமாக நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடிகிறது. அதைத் தடுக்க என்ன வழி எங்களிடத்தில் இருக்கிறது? வேண்டுமானால் வாதிட முடியுமே தவிர வேறு என்ன செய்யமுடியும்? நீதி எப்படி அங்கே கிடைக்கும்? திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், திருநெல்வேலி நகரசபையில் மற்றொரு தலைவரின் படம் திறந்துவைக்கப்பட்டதன் காரணமாக எத்தனை அபிப்ராயம் பரிமாறப்பட்டது. அந்த நகராட்சி மக்கள் கண்காட்சி நடத்துவதற்கு எவ்வளவு குறுக்கீடுகள் இருந்தன? எவ்வளவு இடையூறுகள் செய்தார்கள் ஆளும் கட்சியினர்? படம் திறந்ததற்கு நகராட்சிப் பணம் செல

5-50 p.m.

[திரு. க. அன்பழகன்] [9th August 1965

வழிக்கப்பட்டிருந்தால் அதை ஈடுகட்டுங்கள் என்று கேட்கலாம். படத்தின் விலை ஐம்பது ரூபாய் என்ருல் தனிப்பட்டவர்கள் அந்த விலையைக் கட்டவேண்டுமென்றும் நகரசபையின் பணத்தை அதற்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்றும் சொல்லியிருக்கலாம். திருச்சி நகரசபையிலே காமராஜரை வரவேற்க 12,000 ரூபாய் செலவழித்து வளைவு கட்டும்போது எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது? அது நகரசபை செய்யத்தக்க காரியமா என்று ஆளும் கட்சித் தலைவர்கள் இதுவரை கேட்டார்களா? நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? அதைப் போலத்தான் இதில் கட்சி மனப்பான்மை இருக்கிறது என்று எண்ணுவதற்கு இடமிருக்கிறது. லோகல் பண்டு ஆடிட் முறை இருக்கிறது. அது நடப்பதற்கு மூன்றுண்டுகள் ஆகிறது. ஒரு வருஷத்திற்கொரு முறையோ ஆறு மாதத்திற்கொருமுறையோ, அதை நடத்தச் செய்யலாம். எப்போதும் நகரசபை தவறு செய்யுமானல் அதைக் கண்டிக்க எத்தனையோ வழிகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளைச் சொல்ல மேடை இருக்கிறது. கருத்துக்களை வெளியிட பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அப்படியெல்லாம் பார்த்துவிட்டு கடைசியிலே தேர்தல் இருக்கிறது, அதிலும் பார்க்கலாம். அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் குற்றம் செய்திருந்தால் அவற்றைச் சொல்லி அந்தத் தேர்தலிலே தோற்கடிக்கலாம். அப்படியெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே தவிர இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருவது உண்மையில் சென்னையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருப்பதைக் கலைப்பதற்காகத்தான் என்று தெளிவாகத் தெரிந்தாலும், அதைக் கலைப்பதற்காக வருத்தப்படவில்லை. ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு மேல் இருக்கிற அதிகாரம் பெற்றவர்கள் தங்கள் கீழுள்ள அதை அகற்றிவிட முடியும். டில்லியிலே உள்ளவர்களின் ஆட்சி காங்கிரஸ் கட்சியினுடையதாக இல்லாமல் மற்றவர்களிடம் இருந்தால், லோகியாவின் ஆட்சியாக இருந்தால் மற்றவர்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் மந்திரியாக இருப்பது கண்ணுக்குப் பார்வையாக இல்லை, அதனுல் கலைக்கிறேன்' என்றுகூட சொல்லிக் கலைக்க முடியும். அதிகாரம் உள்ளவர்கள், இல்லாதவர்களை மிரட்டவும், அகற்றவும் செய்வது இயற்கைதான். தவறுக்கு பரிகாரம் தேடவேண்டும். ஜனநாயகத்தில் பொதுமக்கள் யாருக்கு வேண்டுமானுலும் வாக்களிக்கலாம். சட்ட மன்றத்தில் எப்படி மக்களின் வாக்குரிமை பெற்று வந்தார்களோ அதேமுறைதான் மாநகராட்சிக்கு வந்து ஆளுகிறவர்களும் தேர்தல் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். குறை இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்க சட்டத்தைத் திருத்துங்கள். அதைக் கலைப்போம் என்ருல் அதிகார மனப்பான்மையைத்தான் அது காட்டும். நகரசபை கலைக்கப்பட்டவுடன் இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு அரசாங்கத்தின் மேற் பார்வையில் அதிகாரிகளை வைத்து நிர்வாகம் நடத்துவோம் என்று சொல்கிருர்கள். அதிகாரிகளை வைத்து நடத்துவோம் என்ற முறையில் அதில் மட்டும் குறையிருக்காதா? அதைப்பற்றி சட்டசபையில் பேசவில்லையா? அதற்கெல்லாம் தக்க விசாரணை நடத்தி குற்றம் புரிந்தவர்கள் விலக்கப்பட்டிருக்கிருர்களா? பஞ்சாயத்துக்கள் நடைபெறுகின்றன. அதைப்பற்றிக் கூறும்

9th August 1965] [திரு. க. அன்பழகன்]

போது அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது. எத்தனை பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் காமராஜர் பெயரால் விழா நடத்துவதற்கென்று நிதி சேர்ப்பதற்காக அவர்களிடத்தில் ஆசிரியர் வேலைக்கு ஆட்கள் வரும்போது அவர்களிடம், இது ஒரு பொதுக் காரியம், இதற்கு நிதி தாருங்கள், வேலைக்கு வைக்கிறோம் என்று நூறு இருநூறு என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பொதுவாகச் சொல்வதில் பயன் இல்லை. குறிப்பாக விவரங்கள் சொன்னால் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. க. அன்பழகன் : தென்னார்காடு மாவட்டத்தில் என்ற அளவில் கூறமுடியும். அப்படி அவர் கேட்டிருப்பது . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மன்றத்தில் பேசுகிறவர்கள் பொறுப்போடு பேசுகிறார்கள். குற்றம் சாட்டுவது என்றால், யார், எந்த ஊர், எப்படி வாங்கினார்கள் என்று கூறவேண்டும். அப்போது தான் அதை விசாரிக்கலாம். தவறு இருந்தால் ஒப்புக் கொள்ளலாம். வேறு பொறுப்பில்லாத வகையில் மெம்பர்கள் பேசாமல் குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. க. அன்பழகன் : இந்த மசோதாவை சட்டசபை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்பது தான் பிரச்னை. அமைச்சர் அவர்கள் யார் என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆளும் கட்சியினுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அது சொல்லப்பட்டதே தவிர அது குற்றச்சாட்டு ஆகாது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வேலைக்குச் சேர்க்கப்படுகிற ஆசிரியர்களிடம் நிதி கேட்பது தவறு இல்லை என்றால், அது அங்கத்தினர்களுடைய கொள்கை. நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம்.

திரு. க. அன்பழகன் : லஞ்சம் என்று அதைக் குறித்துச் சொல்லவில்லை. நிதி என்ற முறையில் கேட்கப்பட்டது. நிதி கேட்டார்கள் என்று சொல்லும்போது . . .

திரு. கே. ராமதாஸ் : Point of order, Sir. தலைவர் அவர்களே, நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் பேசும்போது ஆசிரியர் வேலை தேடி வருகிறவர்களிடத்தில் நிதி என்ற முறையில் நூறு இருநூறு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். எந்த எந்த ஆசிரியர்களிடத்தில் கேட்கப்பட்டது என்று அது நிரூபிக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர் சொல்லியதை வாபஸ் பெற வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : That is what the Chief Minister said.

திரு. க. அன்பழகன் : இதே மன்றத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள், மாநகராட்சியில் உள்ளவர்கள், ஆறு கோடியை பங்கு போட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அப்படிப் பங்கு போட்டுக்கொள்பவர்கள் யார் என்றோ, எங்கே எப்படி என்றோ முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்கவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பங்கு போட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்றால் ஒரே அர்த்தம்தான் அங்கத்தினருக்குப் புரிகிறது. நான் அப்படி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. செலவினங்களை பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள் என்றுதான் எடுத்துக்கொண்டேன். அங்கத்தினர் குத்தலாகச் சொன்னார் என்றால் அதை அப்போதே எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் கேட்டிருக்கவேண்டும். இப்போது சொல்வதில் அர்த்தமில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : அதைப்போன்ற நல்ல எண்ணம் என்னுடைய வார்த்தையிலேயும் எடுத்துக் கொள்ள இடமில்லையா ? அதே முறையில்தான் . . .

திரு. கே. ராமதாஸ் : ஒரு Point of order Sir. குறிப்பாக குற்றம் சாட்டியதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதற்கு விளக்கமாக சொல்லவேண்டும் அல்லது அதை வாபஸ் பெறவேண்டும். ஆசிரியர்களிடம் வாங்கினார்கள் என்றால் அதை நிரூபிக்கவேண்டும்.

SRI S. K. SAMBANDAN : On a point of order, Mr. Chairman, the practice generally observed in this House is that no names outside the Members of the Government or outside the Members of the House should be mentioned on any account. I do not know why the members on the other side, should ask to specify the names.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : குற்றம் சாட்டுவது என்றால் தவறுகளை சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னோம். முடியாது என்றால் விட்டுவிடுங்கள். அது Points of order ஆகாது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஆளும் கட்சியினுடைய செல்வாக்கு எந்த எந்த வகையில் பயன்படுத்தப் படுகிறது என்று வற்புறுத்துவதற்குத்தான் சொன்னேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுக்கு செல்வாக்கு இருக்கிற காரணத்தால் சட்டமன்றத்தில் தங்கள் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கும், நினைத்தவுடனே கலைத்துவிடுவோம் என்று சொல்வதற்கும் மட்டுமே அது பயன்படும். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப் பார்த்து, 'என் கட்சியில் சேருங்கள், இல்லாவிட்டால் கலைத்துவிடுவோம்' என்று சொல்வதற்கு இது பயன்படும். 'சேருங்கள், இல்லாவிட்டால் பதவி போய்விடும்' ஆகையால் காங்கிரஸ் பக்கம் திரும்புங்கள்' என்று மிரட்டவும் இது பயன் படாதா ? ஆகையால் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தில் அது நடக்குமோ என்று ஐயுறுகிறேன். இது ஒரு பொறுக்குக்

9th August 1965] *[திரு. க. அன்பழகன்]*

குழுவிற்கு அனுப்பப்படுமானல் அங்கே ஆராய வாய்ப்பு உண்டு. மேலும் சிந்திப்பதற்கான வாய்ப்பு உண்டு. கையில் துப்பாக்கியை கொடுத்துவிட்டு நினைத்தால் சுடலாம் என்றும் சொல்லிய பிறகு ஆனல் அவர் சுடமாட்டார், மிக நல்லவர் என்று சொல்வதைவிட இதை இன்றைய தினம் சட்டத்தில் ஏற்றிவிட்டால் அது பிறகு அந்த இடத்தை விட்டு நீங்காது. 1967-க்குப் பிறகும் 1972-க்கும் பிறகும் அது இருக்கும். அதை மாற்றுவது இனி கஷ்டம். இது ஜனநாயகத்துக்கு கேடு பயப்பதாகும். இன்று ஜனநாயக முறைப்படி பெரும்பான்மை வாக்கு காரணமாக சட்டமியற்ற எல்லா உரிமைகளும் எல்லா வாய்ப்பும், சந்தர்ப்பமும் ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கிறது. நாங்கள் எதிர்ப்பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்று தெரியும். ஆனல் ஆளும் கட்சிக்கு ஜனநாயகத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவரும் நல்ல எண்ணம் இருக்குமானல் எதிர்க் கட்சியை அந்த இடத்தைவிட்டு அகற்றுவதுதான் உள் நோக்கம் என்ற எண்ணம் ஏற்படாமல் மக்கள் உரிமை என்று எப்படி பஞ்சாயத்துக்களை பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்களோ அதைப்போல இதைத் திருத்தினல் இந்தச் சட்டத்திற்கு தேவையில்லை. அதிகாரம் காரணமாக இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது கேடு பயக்கும் என்று உணர்வார்கள். நானே எதிர்க்கட்சி நண்பர்களோ சொல்கிற காரணத்தால் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள இணங்க முடியாத நிலை இருந்தாலும் பொறுக்குக் குழுவுக்கு இதை விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்** : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியிலே எதிர்பக்கத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கனம் தி. மு. க. அங்கத்தினர்கள் ஆத்திரப்படுவார்கள் என்பதை நான் எதிர்பாராமல் இல்லை. கனம் தி. மு. க. அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, மற்ற எதிர்ப்பு கட்சியாரும் இந்த மசோதாவை பலமாக எதிர்ப்பார்கள் என்பதையும் நான் எதிர்பாராமல் இல்லை. அதற்காக நான் வருந்தவும் இல்லை. ஆனல் எனக்கு வருத்தம் ஒன்று உண்டு. வருத்தம் என்றல், எதிர்க்கட்சியாருக்கு இவ்வளவு தூரம் சங்கடம் ஏற்படுகின்றதே, கவலை ஏற்படுகின்றதே, என்னலே இத்தகைய ஒரு கவலை ஏற்பட்டதே, என்பதிலே வருத்தம். அதைவிட முக்கியமான வருத்தம் இன்று இப்பேர்ப்பட்ட மசோதாவை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேனே என்று. இப்படி மசோதாவை கொண்டுவர இருக்கின்றதே என்றல், 'யாரோ வற்புறுத்தினர்கள், யாரோ தொல்லை கொடுத்தார்கள், ஆகவே தவிர்க்க முடியாத வகையிலே இதைக் கொண்டுவந்துவிட்டேன்' என்று யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. மனம் இல்லாமல் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன் என்றும், யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பொறுப்புணர்ச்சியோடு இந்த மசோதாவை இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறேன்.

6-00 p.m.

கனம் உறுப்பினர் திரு. ஹண்டே அவர்கள் சொன்னர்கள், 'இப்பொழுதா இதைக் கொண்டுவருவது, in opportune' என்று சொன்னர்கள். 'opportune, in opportune' என்பது அவசியத்தைப்

பொருத்ததாக இருக்கிறது. உண்மைதான். ஒரு சங்கடமான நிலைமைதான். நான் அதை மறுக்கவில்லை. ஆளுகின்ற கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற தி. மு. க. வினர் நகர மன்றத்திலே பெரும்பாலான கட்சியாக இருந்து நகர மன்ற நிர்வாகத்தின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்திக் கொண்டு வருகின்ருர்கள். அதுதான எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், திருப்பித் திருப்பி, ஏதோ வேண்டுமென்றே ஒரு க்ஷாத்திரத்தோடு, அந்த நிர்வாகத்தை அகற்றவேண்டுமென்று, அந்த அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளும் வகையிலே, இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்ததாக குறிப்பிட்டார்கள். ஆனல் நிலை அது அல்ல. இன்றைக்கு இருக்கிற ஒரு நிலையிலே நகரமன்ற நிர்வாகத்தை சீர்படுத்த வேண்டும், அது மக்களுக்கு முற்றிலும் பயன் படவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திலே இருக்கிறது என்ருல் அந்தப் பொறுப் புணர்ச்சியோடுதான், எதிர்க் கட்சியினருக்கு எவ்வளவு ஆத்திரம் வந்தாலும் சரி, எவ்வளவு தவறுதலாக அவர்கள் அதை எடுத்து திரித்துக் கூறினலும் சரி, எங்கள் மீது க்ஷாத்திரத்தோடு கொண்டு வந்தார்கள் என்று கூறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் சரி, அரசாங்கம் இந்த மசோதாவை இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிறது. மேல் நாடுகளிலே போய் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிருர்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சம்பந்தன் அவர்கள். மேல் நாடுகளிலே இருக்கிற முனிசிபாலிடிகளையெல்லாம் சொன்ருர்கள். அது விஷயம் வேறு. இது விஷயம் வேறு. மேல்நாடுகளிலே இருக்கிற முனிசிபாலிடிகள் அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி கேட்பதில்லை. அரசாங்கத்திடம் பணம் வாங்குவதில்லை. கடனே மானியமோ வாங்குவதில்லை. அவர்கள் முழு பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள் கிருர்கள். ஏற்றுக்கொண்டு போலீஸ் முதற்கொண்டு வைத்து நடத்துகின்ருர்கள். அதோடு ஒப்பிட்டுப் பயனில்லை. ஆனல் நம்முடைய நாட்டில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் உரிமையை உணர்ந் திருக்கிருேம். லோகல் 'இனிஷியேடிவ்' வேண்டும். உள்ளூர் காரியங்களை நடத்துவதற்கு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளே பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு நடத்த 'இனிஷியேடிவ்' வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் உத்தரவு போட்டு நடத்துவது இல்லை. அது தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. ஸ்தல ஸ்தாபன ஆட்சியைப் பொருத்தமட்டில் அதிலே சிறிதுகூட மாறுதல் இல்லை. முன்பு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி பல சட்டங்கள் இருந்தன. சுதந்தரம் அடைந்ததற்கு முன்பும், சுதந்தரம் அடைந்த பிறகும், சட்டங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிருேம். அதன் அடிப்படை என்ன? பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்து யூனியனுக இருந் தாலும், முன்பிருந்த ஜில்லா போர்டாக இருந்தாலும், நகர மன்ற மாக இருந்தாலும், நகர மாமன்றமாக சென்னைக் கார்ப்பரேஷனைப் போன்றதாக இருந்தாலும், சட்டத்தின் அடிப்படை என்ன? மக்களுக்கு வேண்டிய சேவை புரியவேண்டும். தவறுதல் கூடாது. தவறுதல் இல்லாமல் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கத்தின் தலையீடு இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன ஆட்சிதான். இருந்தாலும் அரசாங்கம் தாங்கள் இயற்றிய சட்டத்தில் சிற்சில அதிகாரங்களை

9th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரங்களைப் பிரயோகித்து அவசியமானால் தலையிடவேண்டிய நிமித்தம் இருக்கிறது. ஆனால், 'தலையிடுகின்றார்கள், இது ஜனநாயகமா, என்ன ஜனநாயகம்' என்று பேசுவது யார் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். சுதந்திரா கட்சி அங்கத்தினர்கள் சுதந்திரம் என்று பேசுவது மாதிரி, ஜனநாயகம் என்று பேசுவது மாதிரி, பெயரே சுதந்திரா கட்சி என்று வைத்துவிட்டார்கள். எல்லோருக்கும் சுதந்திரம், தனிப்பட்டவர்கள் எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரனாக இருக்கலாம், பிறரை சுரண்டலாம், அதுதான் சுதந்திரா கட்சியின் கொள்கை.

DR. H. V. HANDE: On a point of order, Mr. Chairman, I request the Chief Minister not to cast appersions cn the name of the Swatantra Party.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். முதன் மந்திரி அவர்கள், 'சுதந்திரா கட்சிக்காரர்கள் கொள்கைகளால் நாட்டில் அராஜகம்தான் ஏற்படும் என்ற முறையில், சுதந்திரா கட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று ஆத்திரத்தில் சொன்னார்கள். ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் கடமை என்ன என்பதை முதன் மந்திரி அவர்கள் மறந்துவிட்டு பேசுகிறார்களோ என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் வேலை என்ன? எந்தக் கட்சி அரசாங்கமாக இருந்தாலும், அமைதியையும், நியாயத்தையும் காப்பாற்றவேண்டியதுதான். சுதந்திரா கட்சியின் கொள்கை மனிதனுடைய சுதந்திரத்தைப் பறிக்காமல், அப்படிப் பறிப்பதை எதிர்ப்பதுதான் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதுதான் பாடுபட்டு பெற்ற நாட்டின் சுதந்திரத்துக்கு பங்கம் விளைவிக்கும் வகையிலே மனிதனின் சுதந்திரம்தான் பெரிது என்பது சுதந்திரா கட்சியின் கொள்கை. அதை நாங்கள் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

DR. H. V. HANDE: On a point of order, Sir. The Chief Minister wants to convert the entire country into a jail.

MR CHAIRMAN: This is not a point of order.'

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. சுதந்திரா கட்சியிலே நெருங்கி இருக்கிறார். அதனாலே அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதனால் சொல்லலாமே, தவிர அது ஒரு 'பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்' ஆகாது.

இப்பொழுது நகர மன்றம் மக்களுக்கு சேவை புரிவதற்காக, மக்களுடைய நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் ஸ்தல ஸ்தாபனத்துக்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டு ஸ்தல சுயாட்சி உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சட்டங்களிலே எல்லாம் அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுதான் இந்த சட்டத்தின் அடிப்படை. அந்த அதிகாரத்தை ஏன் செலுத்த

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th August 1965

வேண்டி இருக்கிறது? அதிகார பித்தினுலே அல்ல. இந்த நகர மன்ற நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும், மக்களுக்கு அது பயன்பட வேண்டும், சீராகப் பயன்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் அதிகாரங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதை உபயோகிப்பது பற்றி ஆராய்கின்றோம். ஆராய்ந்து அவசியமானுல் ஒவ்வொரு சட்டத்துக்கும் திருத்தங்கள் கொண்டு வருகின்றோம். இந்த மன்றத்திலே நிறைவேறின சட்டங்களுக்கு அப்போதைக்கு அப்போது திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுத் தான் வருகின்றன. எந்தப் பார்லிமெண்டிலும் திருத்தங்கள் வாாமல் இருப்பதில்லை. அனுபவத்தை ஒட்டி திருத்தங்கள் வந்து கொண்டிருக்கும். இப்பொழுது தி.மு.க. வினர் நகர மன்ற ஆட்சியை ஏற்று நடத்துகின்றுர்கள். அந்த க்ஷாத்திரத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்றுல், இன்றைக்குத்தானு ஏற்று நடத்துகின்றுர்கள்? எத்தனையோ ஆண்டுகளாக ஏற்று நடத்துகின்றுர்கள். இதற்கு முன்பே ஏன் இந்த அரசாங்கம் இத்தகைய மசோதாவைக் கொண்டு வரவில்லை. சமீபத்தில் தேர்தல் நடந்தது. அந்தத் தேர்தலிலே தி.மு.க.-வினர் வெற்றி பெற்றுர்கள். அவர்கள் வெற்றி பெற்று ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதிலே இருந்து இப்பொழுது 1½ வருஷம் ஆகின்றதே, 1½ வருஷத்துக்கு முன்பே வேண்டுமென்றுல், இந்த தி.மு.க. வினர் அங்கே இருக்கக்கூடாது என்ற குறுகிய நோக்கம், கெட்ட எண்ணம் இருந்திருந்தால், அப்பொழுதே இந்த அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்காதா, என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். அந்த அதிகாரங்கள் இன்னும் அதிகப்படுத்தப்பட்டால் அதை நாம் தவறுதலாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்பதாக சில எடுத்துக்காட்டுகள் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தி எதிர்ப்பு தீர்மானத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை நகர மன்றம் நிறைவேற்றிய இந்தி எதிர்ப்பு தீர்மானம் அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தைக்கூட மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற வகையிலே இருந்தது. அந்த தீர்மானம் 'நீங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு உரியது அல்ல; அந்த தீர்மானத்தை நீங்கள் ஏன் ரத்து செய்யக்கூடாது' என்று அரசாங்கம் கேட்டது. அவர்கள் அதற்கு இணங்கவில்லை. அதற்குமேலே இந்த தீர்மானம் ரத்து செய்யப்பட்டது. அவ்வளவுதான். அதோடு தீர்ந்து விட்டது. கோவையில் காங்கிரசார் நகராட்சி மன்றத்தை நடத்துகிறுர்கள். கோவை நகராட்சி மன்றத்திற்கும் இதே மாதிரி நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரசார் நடத்தும் வேறு சில ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நகராட்சி மன்றங்கள் தங்கள் தீர்மானங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் பாரபட்சம் காட்டவில்லை.

9th August 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே வேறு கட்சித் தலைவர்களின் உருவப்படங்களை அந்த நகராட்சி மன்றத்தினர் வைத்தார்கள், என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை. அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் உருவப்படங்களை நகராட்சி மன்றுங்கள் வைக்கவேண்டும் அது தான் நடைமுறை; விதி அப்படித்தான் இருக்கிறது. அந்த நகராட்சி மன்றத்தினர் அங்கே உருவப்படங்களை அரசாங்கத்தைக் கேட்காமல் வைத்தார்கள். அதற்கு அரசாங்கத்தின் அனுமதியை அவர்கள் ஏன் கோரவில்லை என்பதுபற்றித்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அந்த நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தின் அனுமதியைக் கோராமல் அங்கே ஏன் உருவப்படங்களை அவர்கள் வைத்தார்கள் என்பதற்கு அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

6-10 p.m.

இப்போதுள்ள சட்டத்தின் சில பிரிவுகளில் நகர சபைகள் விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த அதிகாரங்கள் போதுமே, இன்னும் அதிகாரங்கள் வேண்டுமானால் அதற்கான முறையில் சட்டத்தைத் திருத்திக்கொள்ளலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். சட்டத்தின் பிரிவுகளை நன்றாக ஆராய்ந்ததில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சிலர்கள் தொடர்ந்து தவறாகவே நடந்துகொண்டால் அதைத் தவிர்க்க முடியாது என்று தெரிந்ததால்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேறொரு மன்றத்தைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர், அந்த மன்றத்தில் இரண்டு நாட்களுக்குமுன் நான் குறிப்பிட்டதை 'நான் பாட்டி கதை' சொன்னதாக பொதுக்கூட்டத்தில் சர்வ சாதாரணமாகக் குறிப்பிட்டாராம். அவருக்கு அது பாட்டி கதையாகத்தான் இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை நகரசபையால் அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் 50 வீடுகள் சென்னையில் கட்டப்பட்டன. வீடில்லாமல் கஷ்டப்படும் ஏழை மக்களுக்கு hire purchase முறையில் இவற்றை ஏதாவதொரு விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இவை கட்டப்பட்டன "வீடில்லாதவர்களை 'லிஸ்ட்' எடுத்து, அவர்களுள் எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்க முடியுமோ அத்தனை பேருக்குக் கொடுங்கள்" என்று நகராட்சி மன்றத்திடம் அரசாங்கம் சொன்னது. அதற்கு நகராட்சி மன்றம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. "நாங்கள் கவுன்சிலர்கள் 100 பேர் இருக்கிறோம். இரண்டு கவுன்சிலர்களுக்கு ஒரு வீடு வீதம் இந்த 50 வீடுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்" என்று அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். இந்த விஷயம் எனக்கு ரொம்ப நாட்களாகத் தெரியாமல் இருந்தது. சில நாட்களுக்கு முன்பு நகராட்சி மன்ற அங்கத்தினர்களுடன் மேயர் என்னிடம் வந்தார். அப்போதுதான் எனக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்தது. இந்தத் தகராறு காரணமாக இந்த வீடுகள் இதுவரை யாருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டு

வருஷமாக இவற்றிற்கு மேற்பார்வையும் இல்லை; இதன் காரண மாக இவைகளை ரிப்பேர் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. என்னிடம் வந்த மேயரும், கவுன்சிலர்களும், கவுன்சில் சொல்கிற படி தங்களுக்கு அவைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றார்கள். இதற்குக்கூட தங்களுக்கு உரிமை இல்லையா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு, அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்று நான் பதில் சொன்னேன். சீட்டுப் போட்டுத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் தெரிவித்தது. அதை நகராட்சி மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த வீடுகளை சீட்டுப் போட்டுத் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று இரண்டு நாட்களுக்குமுன் கமிஷனருக்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து உத்தரவு அனுப்பப்பட்டது. இந்த உத்தரவை கமிஷனர் நிறைவேற்ற முடிகிறதா? இது மேயர் மூலமாக கமிஷனருக்குப் போனது. இந்த விஷயத்தை கவுன்சி லுக்குக் கொண்டு போகவேண்டும் என்று அங்கே சொல்லப் பட்டது. கார்ப்பொரேஷன் கவுன்சில், தான் முன்பு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின்படியே இந்த வீடுகள் கொடுக்கப்படவேண்டும், அந்த முடிவை தான் மாற்றிக்கொள்வதாக இல்லை என்று சொன்னது. அந்தக் கவுன்சில், கமிஷனரிடம் "இந்தக் கவுன்சிலின் உத்தரவை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமையும் உனக்கு இருக்கிறது. நகராட்சி மன்றச் சட்டத்தில் ஒரு செக்ஷன் அதற்கான முறையில் அமைந்திருக்கிறது. எனவே நீ எப்படி இந்தக் கவுன்சிலின் தீர்மானத்திற்கு விரோதமாகச் செயலாற்றலாம்" என்றது. எனவே இந்த வீட்டுப் பிரச்னை பற்றி இன்னும் முடிவாகவில்லை. இதை ஒரு திருஷ்டாந்தமாக நான் சொன்னேன். இம்மாதிரி பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன.

கல்கத்தா கார்ப்பொரேஷன் 1948-ம் ஆண்டிலிருந்து 1952-ம் ஆண்டுவரை கலைக்கப்பட்டதாக இருந்தது. எனவே ஒரு நகர சபை கலைக்கப்படுவது என்பது இப்போதைய புதிய நிகழ்ச்சி அல்ல. இந்த மசோதா ஸ்தல சுயாட்சிக்கு பங்கம் விளைவிக்கவில்லை. நாகபுரி கார்ப்பொரேஷனை ஏன் கலைக்கக்கூடாது என்று அந்த நகராட்சி மன்றத்திற்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கவேண்டும். இத்தகைய அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்க சட்டத்தில் வகை செய்யாதது, சட்டத்தில் ஒரு குறைவு என்று இப்போது புலப் படுகிறது. இந்தக் குறைவை நீக்குவதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. சென்னை நகராட்சியில் இப்போது எதிர்க்கட்சியினர் அதிகாரத்தில் இருப் பதால் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாக எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லக்கூடும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்க்காமல் இல்லை. அரசாங்கம் நகர மக்கள்பால் தன் கடமையைச் செய்யவேண்டும். தான் சில கடமைகளைச் செய்யும்போது எதிர்க் கட்சியினர் தன்னைக் குறைகூறுவார்களே, தன் மீது பழி கூறுவார்களே என்று அரசாங்கம் அஞ்சினால், அது தன் கடமைகளைச் செய்ய முடியாது. அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் இந்த மசோதாவை நாங்கள்

9th August 1965] *[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]*

கொண்டுவந்திருக்கிறோம். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போன்ற சில தகராறுகள் வருவதால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. நான் ஏற்கனவே கூறிய காரணங்களால், இந்த மசோதாவிற்கு ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி அவசியமில்லை. எனவே இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று கோரும் பிரேரணையை எதிர்க்கிறேன். இந்த மசோதாவை மேலும் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற பிரேரணையை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சபையினரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is :

"That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965) be referred to a Select Committee of the Legislative Council consisting of the following Members :—

1. The Hon. Sri S. M. A. Majid.
2. Sri K. Anbazhagan.
3. Sri M. Subbiah Chettiar.
4. Sri K. Rajaram.
5. Sri K. R. Ramasamy.
6. Dr. H. V. Hande and
7. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam (Mover of the Bill).

The amendment was put and declared lost.

6-20 p.m.

Sri K. Anbazhagan demanded a poll and the House divided thus :—

Ayes.

Dr. H. V. Hande	Sri S. K. Sambandam
Sri A. K. Thangavel Mudaliar	,, G. Krishnamurthy
,, C. P. Chitrarasu	,, M. Subbiah Chettiar
,, K. R. Ramasamy	,, N. V. Natarajan
,, K. S. Abdul Wahab	,, K. Anbazhagan

Noes.

The Hon. Sri R. Venkataraman	Sri K. Ramakrishna Achari
Sri K. Rajaram	,, S.P. K.A. Lakshmanan Chettiar
,, K. Ramadass	,, A. Sambasiva Reddiar
,, V. K. Palaniswamy Gounder	,, S. D. Sundaram
Srimathi Manjubashini	,, E. Janakiram Mudaliar
,, Saraswathi Pandurangam	,, K. Kothandaraman
,, T. L. Thirupurasundari	,, V. Rengasamy.
Dr. T. V. Sivanandam	,, M. Ethirajulu
Sri N. R. Thiagarajan	,, K. Kamalakkannan
,, Mohanlal M. Mehta	,, A. Chidambara Mudaliar

Neutral.—Nil.

Ayes 10, Noes 20, Neutral Nil.

The amendment was lost.

MR. CHAIRMAN : I now put the main motion to the vote of the House. The question is :

"That the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 16 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

The motion was put and carried.

6-22 p.m. MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

*185. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2994, Industries, Labour and Co-operation, dated 11th June 1965 making amendments to the Madras Co-operative Societies Rules, 1963 [Laid on the Table of the House under section 119(4) of the Madras Co-operative Societies Act, 1961 (Madras Act 53 of 1961).]*

*186. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1015, Education, dated 14th June 1965 approving the list of all the parks and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Walajapet Municipal Council in North Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open-spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959)].*

*187. *Notification issued with G.O. Ms. No. 919, Education, dated 1st June 1965 approving the list of all the parks, and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Kuzhithurai Municipal Council in Kanyakumari district. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open-spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959)].*

†188. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2707, Home, dated 25th August 1964 exempting from payment of tax leviable for the Russian Rotary Drill (D. D. 30R) with the Truck No. MAZ 200 belonging to Agriculture Department. [Laid on the Table of the House under Section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931)].*

‡189. *Notification issued with G.O. Ms. No. 977, Education, dated 9th June 1965 approving the list of all the parks and play-fields set out in the area within the jurisdiction of the Mannargudi Municipal Council in Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under Section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open-spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959)].*

9th August 1965]

B.—Reports, Notifications and other papers.

‡ 33. *Report of the Public Accounts Committee of the Madras Legislative Assembly on the accounts of the State of Madras for the year 1962–63.*

‡ 34. *Report of the Estimate Committee of the Madras Legislative Assembly on Women's Welfare Department.*

---

* Laid on the Table of the House on 5th Agust 1965.

† Laid on the Table of the House on 6th August 1965.

‡ Laid on the Table of the House on 7th August 1965

APPENDIX I.

[*Vide* Answer to starred question No. 82 on page 4.]

Subject.—Third Five-Year Plan—Schemes executed so far that were not originally included in the plan and the amount spent on each of these schemes.

As against the original Third Plan outlay of Rs. 291 crores, the anticipated expenditure at the end of Third Plan period is Rs. 337 crores excluding the expenditure on Crash Programmes and Advance action for the Fourth Plan Schemes. Significant part of this increase is due to the implementation of new schemes not originally contemplated and enlargment of certain existing schemes apart from the rise in the cost of certain schemes. Important among such schemes with anticipated expenditure thereon at the end of the Third Plan period are indicated in the annexure.

A detailed account of the achievements during 1961–62 to 1964–65 and the programme for 1965-66 under Third Five-Year Plan on both the financial and physical side was placed on the Table of the House at the time of the presentation of the Budget Estimate for 1965–66 to the House.

ANNEXURE.

List of Important Schemes Executed in the Third Plan but which were not originally included in the Third Plan.

(Schemes costing over Rs. 10 lakhs.)

Name of Schemes. (1)	Anticipated expenditure in Third Plan. (2) (RUPEES IN LAKHS.)
Agriculture—	
1 Increasing the production of vegetables ..	10·39
2 Impact Programme	28·65
3 Scheme for Intensive cultivation in selected areas Chingleput, Coimbatore, Madurai and Tirunelveli	15·05
Fisheries—	
Construction of Boat building yards	11·09
Power Schemes—	
1 Madras Plant Extension, IV Stage	19·60
2 Mettur Tunnel Power House, II Stage	* 1,127·84
3 Kodayar Hydro-Electric Scheme	257·40
4 Establishment of Thermal Power Station at Ennore and Tuticorin	25·60
Small-Scale Industries—	
Tool Room at Ambattur	13·04

* Includes provision in respect of Mettur Tunnel Power House, I Stage.

9th August 1965]

Name of Schemes. (1)	Anticipated expenditure in Third Plan. (2)
	(RUPEES IN LAKHS.)
General Education—	
Improvements to Emoluments of Teachers ..	316·75
Social Welfare—	
Care of pre-school children of age-groups 2 to 5.	11·87
(Centrally Sponsored Schemes.)	
Forest—	
Scheme for Planting quick growing species, bamboo plantation projects	14·02
Co-operation—	
1 Loans to Consumers' Co-operative Stores for stabilisation of prices	38·60
2 Grants for organisation of Consumers' Co-operatives	13·07
Health—	
Post-Graduate Medical Education and C.R.A. Course	13·39

List of important schemes in respect of which increased expenditure is expected to be incurred at the end of plan period.

(Schemes in respect of which the anticipated expenditure exceeds the original outlay by Rs. 20 lakhs and above.)

Name of Schemes. (1)	Third Plan Provision. (2)	Anticipated expenditure in Third Plan. (3)
	(RUPEES IN LAKHS.)	
Agriculture Production—		
1 Distribution of improved seeds.	70·00	101·36
2 Cotton Development including package scheme	25·00	52·42
3 Oil Seeds including package scheme	30·00	75·30
Land Development—		
1 Tractor Hiring	50·00	71·20
2 Tractor Hire Purchase	50·00	72·85
Minor irrigation—		
1 Special Minor Irrigation Programme	800·00	1,116·05
2 New Well Subsidy Scheme ..	100·00	460·67
3 Hire-Purchase scheme for pump-sets and electric motors ..	100·00	123·99

[9th August 1965

Name of Schemes. (1)	Third Plan Provision. (2)	Anticipated Expenditures in Third Plan. (3)
	(RUPEES IN LAKHS.)	
Soil Conservation—		
Soil Conservation in Agricultural Lands	143·50	241·90
Dairying and Milk Supply—		
1 Loans for purchase of Milch animals	69·50	178·74
2 New Milk Scheme	53·30	110·80
Forests—		
Rubber Plantation	26·00	62·94
Fisheries—		
Supply of improved fishing boats.	63·00	90·42
Co-operation—		
1 Credit-Credit Union	1·80	22·33
2 Construction of Godowns ..	109·00	130·54
3 Community Projects	20,36·00	2,317·14
Irrigation—		
1 Parambikulam-Aliyar Project ..	2,112·07	2,596·37
2 Sathanur projects ..	0·94	35·65
3 Neyyar II Stage Left Bank Canal	18·46	56·11
Power—		
1 Kundha, Stages I and II ..	277·00	556·58
2 Sandyallah Reservoir	30·00	56·23
3 Mettur Tunnel Power House Scheme	580·00	1,127·84
4 Kundha Hydro-Electric Scheme, Stage III ..	2,306·00	2,988·19
5 Anamalai Project	500·00	861·71
6 Kodayar Hydro-Electric Scheme..	2,00·00	257·40
Handlooms—		
1 Research and Technique ..	50·00	79·83
2 Spinning Mills	50·00	108·50
Small-Scale Industries—		
1 Expansion of Leather Finishing Unit, Ambur	10·00	52·51
2 Financial Assistance Block Loans.	127·60	150·20
3 Raw material depots for Estates and Colonies at Coimbatore and Madurai	4·40	49·52

9th August 1965]

Name of Scheme.	Third Plan Provision.	Anticipated expenditure in Third Plan.
(1)	(2)	(3)
	(RUPEES IN LAKHS.)	
Industrial Estates—		
a. Continuing scheme—		
Industrial estates and Colonies ..	20·00	68·62
b. New shemes—		
Worksheds and Developed plots, Industrial Estates and plots at Ambattur	243·00	395·15
Roads—		
1 State Highways	400·00	592·54
2 Security measures Road works	27·00	49·74
3. Construction of over/under bridges in lieu of existing level-crossing	40·00	82·50
Elementary Education—		
1 Enrolment of pupils under age Group 6–11 and 11–14 ..	1,388·00	1,701·52
2 Training of additional teachers.	30·00	74·43
Secondary Education—		
1 Enrolment of pupils of the age group 14–17	245·00	302·63
2 Free education for girls up to Standard X	100·00	228·46
3 Construction of buildings for Government secondary schools	15·00	63·82
Technical Education—		
1 Expansion and Development of Engineering Colleges at Guindy and Coimbatore ..	35·00	59·37
2 Grant-in-aid to private Engineering Colleges	9·00	49·31
3 Expansion and Development of existing Polytechnics, Madras, Coimbatore and Madurai, Regional School of Printing and Institute of Leather Technology	25·00	98·15
4 Establishment of Polytechnic at Vellore and Nagercoil ..	40·00	62·03
5 Grant-in-aid to Private Polytechnic	40·00	79·57

[9th August 1965

Name of Scheeme.	Third Plan Provision.	Anticipated expenditure in Third Plan.
(1)	(2)	(3)
	(RUPEES IN LAKHS.)	
Health—		
1 Improvement to Taluk Head-quarters hospitals including increase of bed strength by 1,500 beds	50·00	72·88
2 Improvement to District Headquarters Hospitals including increase by 1,000 beds in all District Head-quarters Hospitals	30·00	75·21
3 Medical Colleges ..	200·00	279·35
4 National Malaria Eradication Programme	100·00	500·07
5 Urban Water-supply and Drainage Schemes	200·00	556·04
Welfare of Backward Classes.		
Scheduled Castes—		
1 Scholarships, Schooling charges (pre-metric) ..	30·00	134·88
2 Construction and mainten-ance of Hostels	20·00	62·44
Other Backward Classes—		
Scholarships	30·00	115·72

APPENDIX II.

[*Vide* item VI on page 40.]

L.A. Bill No. 16 of 1965.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras City Municipal Corporation Act, 1919.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Sixteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras City Municipal Corporation (Amendment) Act, 1965.

(2) It shall come into force on such date as the State Govern-ment may, by notification, appoint.

9th August 1965]

2. *Substitution of new section for section* 8, *Madras Act IV of* 1919.—For section 8 of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Madras Act IV of 1919) (hereinafter referred to as the principal Act), the following section shall be substituted, namely :—

" 8. *Withdrawal of Commissioner from office.*—The State Government may, at any time, withdraw the Commissioner from office and shall do so if such withdrawal is recommended by a resolution of the council passed at a special meeting called for the purpose and supported by the votes of such number of councillors as shall constitute not less than three-fourths of the sanctioned strength of the council.".

3. *Omission of section* 14, *Madras Act IV of* 1949.—Section 14 of the principal Act shall be omitted.

4. *Amendment of section* 24, *Madras Act IV of* 1919.—In section 24 of the principal Act, in the proviso, for the words " within fifteen days of the passing of the resolution ", the words " within a period of thirty days of the passing of the resolution or such further period not exceeding fifteen days as the State Government may, by general or special order, specify from time to time " shall be substituted.

5. *Insertion of new section 44-A in Madras Act IV of* 1919.—In Chapter II of the principal Act, after section 44, the following section shall be inserted, namely :—

" 44-A. *State Government's power to dissolve or supersede the corporation.*—(1) If, in the opinion of the State Government, the corporation is not competent to perform or persistently makes default in performing the duties imposed on it by law, or exceeds or abuses its powers, the State Government may, by notification, direct that the corporation be dissolved and reconstituted on such dates as the State Government may fix in that behalf or they may, if they think necessary, supersede the corporation for a specified period not exceeding three years and the notification shall be laid before both Houses of the State Legislature :

Provided that for the purpose of completing the elections to the corporation when it is dissolved, the State Government may, from time to time, extend the time fixed by them under this sub-section for its reconstitution.

(2) Before publishing a notification under sub-section (1), the State Government shall communicate to the corporation the grounds on which they propose to do so, fix a period of not less than thirty days for the corporation to show cause against the proposal and consider its explanations or objections, if any.

(3) Nothing contained in sub-section (1) shall affect the office of the Commissioner.

[9th August 1965

(4) On the date fixed for the dissolution of the corporation under sub-section (1), all its members as well as the Mayor and the Deputy Mayor (including councillors who are members of committees established or constituted by or under this Act) shall forthwith be deemed to have vacated their Offices and fresh elections shall be held in accordance with the provisions of this Act. The newly elected councillors shall enter upon their offices on the date fixed for the reconstitution of the corporation.

(5) Supersession shall take effect from noon on the date of publication of notification, if no date is therein specified, and thereupon the following consquences shall ensue :—

(*a*) All the members of the corporation as well as the Mayor and the Deputy Mayor (including councillors who are members of committees established or constituted by or under this Act) shall forthwith be deemed to have vacated their offices.

(*b*) All or any of the functions of the corporation, of the Mayor and of the committees established or constituted by or under this Act except the Taxation Appeals Committee may, during the period of supersession, be exercised and performed, as far as may be, and to such extent as the State Government may determine, by such person as the State Government appoint in that behalf and any such person may, if the State Government so direct, receive payment for his services from the municipal fund; the State Government may determine the relations of such person with themselves and may direct the Commissioner to exercise and perform any powers and duties of the corporation and of the committees aforesaid except the taxation appeals Committee in addition to his own.

(*c*) All or any of the functions of the Taxation Appeals Committee may, during the period of supersession, be exercised and performed by the chairman of the said Committee.

(6) On or before the expiry of the period of supersession notified under sub-section (1) the State Government may, by notification, for reasons to be stated in the notification, postpone the reconstitution of the corporation for a further period not exceeding one year at any one time, but the total period of supersession shall not in any case exceed three years.

(7) The State Government may reconstitute the corporation before the expiry of the period notified under sub-section (1) or sub-section (6).

(8) When the corporation dissolved or superseded under this section, the State Government until the date of the recostitution thereof and the reconstituted corporation thereafter shall be entitled to all the assets and be subject to all the liabilities of the corporation as on the date of the dissolution or supersession and on the date of the reconstitution respectively".

9th August 1965]

6. *Amendment of section* 85, *Madras Act IV of* 1919.—In section 85 of the principal Act, in sub-section (3)—

(1) for clause (*a*), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*a*) Every appointment to any post included in Class I-A shall be made by the State Government."

(2) in clause (*b*), for the words, figure and letter " of any other officer included in Class I-A ", the words " to any post included in " shall be substituted.

(3) for clause (*c*), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*c*) Every appointment to any post included in Class III or Class IV shall be made by the authority specified in sub-section (2) of section 93.".

7. *Amendment of section* 86, *Madras Act IV of* 1919.—In section 86 of the principal Act—

(1) in sub-section (1)—

(*a*) in the first proviso, the word, figure and letter " Class I-A " shall be omitted;

(*b*) in the second proviso, in clause (i), after the words " leave and leave allowances ", the words " allowances for house-rent carriage hire, travelling expenses or any other allowances " shall be inserted;

(2) after sub-section (1), the following sub-section shall be inserted, namely :—

" (1-A) The State Government may—

(*a*) recover from the corporation the whole or such proportion of the salary and allowances paid to any Class I-A officer and such contribution towards his leave allowances, pension and provident fund as the State Government may, by general or special order, determine;

(*b*) at any time, withdraw any Class I-A officer and appoint another in his place.".

8. *Amendment of section* 87, *Madras Act IV of* 1919.—In section 87 of the principal Act, in sub-section (1), the word, figure and letter " Class I-A " shall be omitted.

9. *Amendment of section* 88, *Madras Act IV of* 1919.—In section 88 of the principal Act—

(1) in sub-section (1), the word, figure and letter " Class I-A " shall be omitted;

(2) in clause (*a*) of the proviso, after the words " leave and leave allowances ", the words " allowances for house-rent, carriage hire, travelling expenses or any other allowances " shall be inserted.

10. *Amendment of section* 92, *Madras Act IV of* 1919.—In section 92 of the principal Act, for the words "corporation establishment", the words, brackets, figure and letter "officers and servants of the corporation (other than the assistant commissinoers, the personal assistant to the Commissioner and Class I-A officers)" shall be substituted.

11. *Insertion of new sections* 94, 95, 96 *and* 97 *in Madras Act IV of* 1919.—In Chapter IV of the principal Act, after section 93, the following sections shall be inserted, namely :—

"94. *Consultation with the Madras Public Service Commission.*—No appointment to any post included in Class I-B, Class II or Class III shalll be made except after consultation with the Madras Public Service Commission (hereinafter in this section and in section 95 referred to as "the Commission") :

Provided that no such consultation with the Commission shall be necessary in regard to the appointment—

(*a*) to any acting or temporary post for a period not execeeding one year ; or

(*b*) to such posts as may from time to time be specified by or the State Government in consultation with the Commissioner; or

(*c*) to a post when at the time of such appointment the person to be appointed thereto is in the service of the Central Government or any State Government ; or

(*d*) to a permanent or temporary post, if the person to be appointed is not likely to hold that post for more, than one year; or if such person is likely to hold the post for more than one year but not more than three years and the Commission advises that the appointment may be made without consulting the Commission.

95. *Power of the State Government to make regulations and reference to the State Government in case of difference between the Commission and the corporation.*—(1) The State Government may make regulations for the following matters, namely :—

(*a*) the procedure to be followed by the Commission in advertising posts, inviting applications, scrutinising the same and selecting candidates for interview;

(*b*) the procedure to be followed by the Commission for selecting candidates for appointment and by the corporation for consultation with the Commission ;

(*c*) any other matter which is incidental to, or necessary for, the purpose of consultation with the Commission.

(2) In the case of any difference of opinion between the Commission and the corporation on any matter, the corporation shall refer the matter to the State Government and the decision of the State Governent thereon shall be final.

9th August 1965]

96. *Provincialisation of any class of officers or servants under the corporation.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, the State Government may, by notification, constitute any class of officers or servants of the corporation into a corporation service.

(2) Upon the issue of a notification under sub-section (1), the State Government shall have power to make rules to regulate the classification, methods of recruitment, conditions of service, pay and allowances and discipline and conduct of the corporation service thereby constituted and such rules may vest jurisdiction in relation to such service in the State Government or in such other authority or authorities as may be specified therein.

97. *Power of State Government to transfer officers and servants of the corporation or municipalities.*—Notwithstanding anything contained in this Act or in the Madras District Municipalities Act 1920 (Madras Act V of 1920), the State Government shall have power—

(*a*) to transfer any officer or servant of the corporation to the service of any municipality constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920) or to transfer any officer or servant of any such municipality to the service of the corporation.

(*b*) to issue such general or special directions as they may think necessary for the purpose of giving due effect to any transfer made under clause (*a*). ".

12. *Amendment of section* 142, *Madras Act IV of* 1919.—In clause (i) of the proviso to sub-section (1) of section 142 of the principal Act, the words and figures " or without previous publication of the application under the Local Authorities Loans Act, 1914 and the rules issued thereunder " shall be omitted.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS